Nr. 48 | Środa, 28 Lutego 1883. | Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Reskryptem z dnia 1 grudnia 1882 r. l. 34754 przyjęły c. k. Ministerstwo handlu i król. węg. Ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu do wiadomości doniesienie, że udzielony Adolfowi J. Wagnerowi na d. 4 grudnia 1878 r. przywilej na ulepszenie przy sporządzaniu cerazyny z ozokerytu, który to przywilej następnie na Benjamina Landesberga przeniesiony został, na podstawie dokumentu przyznania spadku wydanego przez c. k. sąd krajowy z daty Lwów 19 marca 1881 r. l. 6525 na zupełną własność Maryana Landesberga, fabrykanta cerazyny i parafiny we Lwowie, jako uniwersalnego spadkobiercy Benjamina Landesberga przeszedł, w skutek czego też wyżej powołanym reskryptem ministeryalnym zarejestrowanie tego zupełnego przeniesienia przywileju zarządzonem zostało.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 lutego.

Organizm państwa austryackiego nie może być porównywany z innemi państwami pod względem układu swojego, więc i konstytucya austryacka nie z szablonów, lecz od początku do końca oryginalnie musiała być ułożona. Jeżeli każda zwyczajna ustawa, obejmująca tylko pewien zakres interesów lub stosunków, w praktycznem zastosowaniu częste i liczne obudza wątpliwości w tych, którzy ją wykonywać lub na jej podstawie działać mają, to cóż dziwnego, że w ustawach konstytucyjnych austryackich także często podnoszone są wątpliwości zwłaszcza pod względem rozgraniczenia kompetencyi między równorzędnemi sobie w atrybucyach ustawodawczych, ale nierównemi w ich rozmiarze ciałami ustawodawczemi? Były tedy, są i będą zawsze spory o to, czy pewna ustawa w całości lub w części należy przed państwowe lub krajowe forum ustawodawcze. Gdyby z kwestyami temi nie łączyły się nieporozumienia na tle narodowem, a dalej w konsekwencyi i aspiracye prawno-państwowej natury, każdy podobny spór kompetencyjny mógłby do najwyższego stopnia rozruszać i rozegrzać koła prawników zawodowych, ale nie sprawiałby zamięszania w ugrupowaniu stronnictw. Ponieważ właśnie w Radzie państwa i do tego w tej chwili powyższa komplikacya narodowo-politycznych akcessoryów zachodzi w wysokim stopniu, więc wystarczyła jedna taka sprawa, wcale niepolityczna, jak kommassacya gruntów, aby wywołać szeroko założoną rozprawę czysto politycznej natury i w dodatku nawet chwilowo zagrozić zamąceniem stosunków między zgodnie dotąd działającemi frakcyami jednej grupy parlamentarnej.

Koło polskie upomniało się o kompetencyę sejmową w ten sam sposób, jak to czyniło już nieraz w innych sprawach tej samej kategoryi bez dalszych zamiarow, co wykazuje już sam fakt, że nie miało po swej stronie w tej właśnie sprawie najwytrwalszych zwolenników federalizmu, t. j. posłów czeskich. Chodziło tu tylko o kompetencyę sejmu w jednej danej sprawie, nie o kompetencyę ustawodawczą w ogóle, a tem mniej o zamiar wywołania zasadniczego sporu na temat stosunku sejmów krajowych do Rady państwa lub krajów do państwa. A jednak umiała prasa opozycyjna tak rzecz przedstawić, jak gdyby to wystąpienie posłów polskich miało być czemś więcej, aniżeli windykacyą kompetencyi w jednej tylko kategoryi spraw, jak gdyby nosiło ono charakter ponownego ozwania się tych aspiracyj, z któremi niektóre kraje koronne wystąpiły zaraz po wydaniu konstytucyi grudniowej. Podniesiono alarm, że federalizm występuje teraz na widownię już bez maski i z odsłoniętym zupełnie planem. Więc mielibyśmy federalizm bez Czechów? Któż się sprzeniewierzył? Albo ów federalizm dzisiejszy tak się zmienił, że Czesi nic o nim słyszeć nie chcą, albo federalizm nie zmienił się, ale Czesi za to zupełnej ulegli metamorfozie.

Wszystko się zmieniło, a kto sytuacyę obecnie usiłuje naciągnąć do dawniejszych pojęć i programów, popada w przesadę tendencyjną, albo po prostu nie umie oceniać sytuacyi. Reklamowanie w danym razie kompetencyi ustawodawczej dla sejmów krajowych tak się ma do federalizmu z roku 1867, jak ostatnia mowa dr. Riegera do deklaracyi i komentarzy, które pisali i wygłaszali Czesi podczas swojej abstencyi. Z chwilą, kiedy Czesi przestąpili progi Rady państwa, skończył swoją egzystencyę ów pierwotny federalizm, który nie uznawał ani jednolitości państwa, ani centralnego parlamentu, lecz bezwzględnie reklamował dla sejmów krajowych pełny wymiar ustawodawczych i administracyjnych funkcyj, a dla krajów koronnych charakter samodzielnych organizmów państwowych. Nie ma już dawnych federalistów, są tylko autonomiści, którzy nie pozwalają uszczuplić praw krajów koronnych, ale nie tylko w teoryi lecz i w praktyce pogodzili się z ideą jedności państwowej, obejmując rolę większości parlamentarnej i spełniając ją lojalnie, sumiennie. W połowie drogi zeszły się oba skrajne kierunki z r. 1867 i ich reprezentanci: hr. Taaffe, jeden z członków pierwszego gabinetu po r. 1867, i takie wybitne osobistości przeciwnej strony, jak dr. Smolka i dr. Rieger.

Sprawy krajowe.

(Okręgi wyborcze).

(×) Najbliższy zeszyt Wiadomości Statystycznych wydawanych przez krajowe biuro statystyczne, zawierać będzie pracę prof. dr. Tadeusza Pilata aktualnego znaczenia, bo przedstawiającą podział terytoryalny Galicyi według stanu z dnia 1 stycznia 1883. Podział ten, jak wiadomo z podanych na tem miejscu dawniej artykułów, nie jest jeszcze dotąd wykończony stosownie do wymagania ustawy z dnia 19 maja 1869, aby granice okręgów sądów powiatowych nie były przecięte granicami starostw, oraz stosownie do uchwały sejmowej powziętej w tej mierze 29 maja 1875 na podstawie elaboratu osobnej ankiety. Zaprowadzono już jednak wiele zmian terytoryalnych, które mają ważne znaczenie dla różnych gałęzi administracyi i dlatego wymagały umiejętnego zestawienia. Potrzebie tej uczyni zadość świeża praca krajowego biura statystycznego, z której na teraz wyjmujemy rozdział o okręgach wyborczych do Sejmu i Rady państwa.

W przedstawieniu podziału terytoryalnego kraju na okręgi wyborcze pomija biuro statystyczne grupę Izb handlowych, w której głosują tylko nieliczni członkowie trzech ciał reprezentacyjnych, dalej grupę miast, która obejmuje tylko wyborców z piętnastu gmin miejskich dla Sejmu a 23 dla Rady państwa, wreszcie także grupy większej posiadłości, której wyborcy stanowią odrębną kategoryę imiennie wykazywaną w ogłoszonych drukiem listach wyborczych. We wszystkich tych grupach związek okręgów wyborczych z podziałem terytoryalnym kraju wcale nie istnieje lub nie ma donioślejszego znaczenia. Natomiast w grupie gmin wiejskich, która obejmuje całą resztę ludności uprawnionej do udziału w wyborach i która musi być rozdzielona na daleko większą liczbę okręgów wyborczych, stosunek podziału na okręgi wyborcze do innych podziałów terytoryalnych jest wielkiej wagi. Wzgląd na łatwiejsze, dokładniejsze i szybsze przeprowadzenie przepisanych ustawą czynności przygotowawczych do wyborów, oraz wzgląd na dogodność wyborców każe uważać za rzecz pożądaną, aby każdy okręg wyborczy gmin wiejskich składał się z całych powiatów sądowych lub politycznych.

Okręgi wyborcze grupy gmin wiejskich, ustanowione dla wyborów do Izby deputo-

---

1)

LITERACKA SOFA

FRASZKA

Jeżeli miarą szczęśliwości człowieka w danej chwili ma być dobry jego humor i wewnętrzne zadowolenie — to dla ich wywołania nie potrzeba wielkich zrządzeń losu. Nagła zmiana położenia na lepsze nie zapewnia na długo szczęśliwości, o jakiej wspominam. Zdarza się, że pod wrażeniem pierwszej chwili ludzie egoiści nawet stają się nader szczodrobliwymi i szlachetnymi, lecz wybryk ten sprowadza wkrótce żal i wyrzuty dlaczego tak łatwo dali się unieść. Z wielką pomyślnością daleko łatwiej człowiek się oswaja niż z biedą, i to co, się stało, uważa, iż tak się stać powinno, a zatem że nowa pomyślność wkłada nań rozsądne obowiązki, za któremi idą tuż utrapienia.

Do rachunku mego zwyczajnych szczęśliwców nie wliczam również ludzi wiecznie z siebie zadowolonych. Takich nic nie dotyka prócz spraw ich zdrowia lub kieszeni. Dotknie kraj jaka klęska — oni się śmieją; ktoś z rodziny umierający — oni to opowiadają z humorem; przyjaciela spotka nieszczęście — litują się nad nim żarcikami, a irytują się tylko wtenczas, gdy kto w ich nieszczęście nie wierzy.

Tymczasem zwyczajnego poczciwca, który nie marzy o wielkich rzeczach i wielkich klęsk się nie lęka, byle czem uszczęśliwisz. Ot, krawiec zrobił mu dobrze suknię, znalazł jakąś drobnostkę w sklepie, której dawno pragnął, ten lub ta powiedzieli mu, że doskonale wygląda i że inni są nim zachwyceni — już mu to sprowadza dobry humor na cały dzień. Nieraz w parę godzin zapomni o tych rzeczach, a swoją drogą wesołe usposobienie go nie opuszcza tak, że przypominać sobie musi, co go też przyjemnego dziś spotkało, że tak jest zadowolony? Wychodzi tedy na moje, że prawdziwe szczęście codziennego życia nie zależy od wielkich a pomyślnych wypadków, lecz od drobnych a częstych przyjemnostek, nad ktoremi nikt się nie zastanawia, których nie szuka, ale które mimowolnie odczuwa i bierze za przedmiot marzeń, jak dziecko lalkę, nim zaśnie w łóżeczku.

Przyznaję się, że ja sam pod tym względem nie jestem ani gorszy ani lepszy od innych, i że raz z powodu sprawienia nowej sofy zdarzyło mi się używać tego rodzaju szczęśliwości. Kilka już lat przedtem posiadanie dużej, wygodnej sofy, jaką raz w pewnym zamożnym domu widziałem, stało się jednem z najuporczywszych marzeń moich. Ilekroć, zabierając się do poobiednej drzemki, kładłem szanowną osobę moją na zwykłej zaokrąglonej i wygniecionej kozetce ze spiewającemi sprężynami (do której nota bene przystawiało się krzesło na nogi), tyle razy przychodziła mi na myśl owa niegdyś widziana sofa. Ach, myślałem sobie wtedy, jakżebym ja się teraz na niej wyciągnął, jakbym rozkosznie tonął w jej elastycznem wysłaniu a plecy oparł o miękkie poduszki.... W pozycyi załamanego w kilkoro ciesielskiego łokcia, leżąc i drzemiąc przy dźwięku sprężyn odzywających się podemną, przypatrywałem się oczami duszy mojej przyszłej sofie i decydowałem, że jak tylko będę miał pierwsze zbywające pieniądze, to koniecznie muszę ją sobie zafundować.

Naturalnie, że już po przebudzeniu się zapominałem o tej decyzyi, a tymczasem płynęły lata i ja się tych zbywających pieniędzy nie mogłem doczekać. Raz, zdawało się że je mam i humor mój na myśl sprawienia sofy poprawił się znakomicie. Ale cóż? — Na drugi dzień wprowadziła się do mojego domu szkarlatyna. Nietylko pięćdziesiąt reńskich, przeznaczonych na sofę, ale jeszcze dwa razy po pięćdziesiąt wzięli doktorowie, aptekarze, felczerzy, razem z dobrym humorem i spokojem, winszując mi jakby na szyderstwo, że choroba tak dobrze i prędko się skończyła.

Coś znowu przez dwa lata potem ani marzyć o sofie i zbywających funduszach. Łamałem się więc dalej w kilkoro na mojej kozetce i przekonywałem, że jak nie można, to człowiek się bez wielu rzeczy na świecie obejdzie. Aż tu pewnego pięknego poranku przed miesiącem jakaś poczciwa dusza wydawnicza z Warszawy pisze mi, że gotowa jest zrobić drugie wydanie dawnej mojej powieści, i za ten zaszczyt, jaki jej uczynię, zezwalając, gotowa osobiście za dwa tygodnie wręczyć mi sto pięćdziesiąt rubli.

Przyznaję się, byłem wzruszony taką niespodzianką wydawniczą i pod wrażeniem tego szczęścia postanowiłem w krótkiej drodze, że jeżeli kiedy, to teraz będę miał ową sofę, choćbym niewiedzieć jakie miał pilniejsze potrzeby.

A że były, to przekonałem się w parę minut, donosząc o tej nowinie szanownej małżonce.

— Mój drogi — odzywa się także uszczęśliwiona — kiedy cię taka niespodzianka spotkała, wypadałoby to, wypadałoby tamto kupić, to kazać odnowić, to poreperować....

— Dobrze, moja kochana jejmość, kupujcie, odnawiajcie, reperujcie, ale ja przedewszystkiem zamawiam sobie sofę.... Dalibog, na tej skrzeczącej kozetce sypiać dłużej nie mogę.... Jak cię kocham, ile razy wstanę z niej, to mię tak kości bolą i krzyże i nogi drętwieją, że niepodobna. Pięćdziesiąt reńskich biorę a z resztą róbcie, co chcecie.

Spostrzegłem, że ta niezwykła stanowczość moja nie bardzo się podobała familijnej radzie, lecz ja udałem, że tego nie widzę i oddałem się marzeniom o moim tyle upragnionym sprawunku. Natychmiast siadłem do biurka i odpisałem wydawcy, że zgoda, i żeby nie tracić czasu, puściłem się na zwiedzenie magazynów z meblami. Domowa rada familijna, wiedząc, że tu na nic się zdała wszelka opozycya, przyjęła fakt spełniony i chętnie wzięła udział w moich poszukiwaniach. Chodziliśmy gromadą, ja, żona, dwie córki, cały dzień od sklepu do sklepu, oglądali, próbowali, porównywali, niby to targowali, a w końcu przekonali się, że takiej sofy, jakiej ja chcę, w całym Lwowie nie dostanie za pięćdziesiąt reńskich.

Wieczór, powróciwszy zmęczeni i trochę rozczarowani, zaczynamy na nowo dysputę.

— Wziąłbyś zwyczajną otomankę, obitą jutą za trzydzieści reńskich — mówi jejmość — i będzie bardzo dobra.

Obraziłem się na taką propozycyę i byłem przekonany, że żałuje mi pięćdziesięciu reńskich na sofę, aby więcej zostało na inne sprawunki. Zmiarkowała żona, że radę jej tak wziąłem i dalejże się usprawiedliwiać szeroko i długo, że tego, czego chcę, nie dostanę, a zwykła otomanka tę samą odda u-

wanych Rady państwa, składają się według §. 6 ordynacyi wyborczej dla Rady państwa z dnia 2 kwietnia 1873 każdy z kilku powiatów sądowych a to w granicach, jakie te powiaty mają w czasie przedsięwzięcia wyboru. Zmiany przeto następujące w składzie powiatów sądowych przez przenoszenie gmin z jednego do drugiego powiatu stosują się także i do okręgów wyborczych. Zmiany w skutek zwinięcia istniejących, lub utworzenia nowych sądów powiatowych, niemniej zmiany w nazwach powiatów sądowych w skutek przeniesienia siedziby sądu powiatowego wymagają, celem zastosowania ich do okręgów wyborczych, zmiany ordynacyi wyborczej w drodze ustawodawczej. Ustawy takie przedkłada rząd Radzie państwa do uchwalenia za każdym razem, gdy nastąpią tego rodzaju zmiany w podziale na powiaty sądowe, tak, że i z tego względu nie ma niezgodności między podziałem na okręgi wyborcze a każdorazowym podziałem na powiaty sądowe. Z podziałem na starostwa czyli powiaty polityczne, okręgi wyborcze grup gmin wiejskich dla Rady państwa nie zgadzają się w czterech wypadkach, a to w skutek tego, że sądy powiatowe wchodzące w skład jednego i tego samego starostwa są poprzydzielane do rozmaitych okręgów wyborczych, mianowicie: Ropczyce i Dębica; Lisko, Lutowiska, Baligród i Ustrzyki; Trembowla i Budzanów; Skałat i Grzymałów. Prócz tego powiat sądowy Żmigród należący do starostwa Jasielskiego jest przydzielony do miejsca wyboru w Krośnie.

Sejmowa ordynacya wyborcza z d. 26 lutego 1861 r. podzieliła kraj na 74 okręgów wyborczych w grupie gmin wiejskich w ten sposób, że z 172 ówczesnych powiatów, czyli okręgów urzędów powiatowych, sprawujących jednocześnie sądownictwo i administracyę wewnętrzną, po dwa powiaty, rzadziej po trzy, a w jednym wypadku cztery powiaty połączono w jeden okręg wyborczy. Przy układaniu nowego podziału kraju na powiaty polityczne czyli starostwa z roku 1867, przyjęto liczbę starostw na 74 w tej myśli, aby się zgadzała z liczbą okręgów wyborczych sejmowych w grupie gmin wiejskich, jednakże granice starostw ułożono odmiennie, przypuszczając zapewne, iż następnie zastosowane będa do nich w drodze ustawodawczej granice okręgów wyborczych, co dotychczas nie nastąpiło. Nowe powiaty sądowe, czyli okręgi sądów powiatowych utworzonych w roku 1867 zgadzały się natomiast, pominąwszy nieznaczne wyjątki, z okręgami dawniejszych urzędów powiatowych a przeto i z okręgami wyborczemi. Jednakże skoro celem sprowadzenia zgodności między podziałem na starostwa a podziałem na powiaty sądowe zaczęto przeprowadzać, począwszy od r. 1878, liczne zmiany w rozgraniczeniu powiatów tak politycznych jak sądowych, przenosić sądy powiatowe do innych siedzib, znosić niektóre sądy powiatowe a gdzieindziej tworzyć nowe sądy, zgodność niezmienionego podziału na okręgi wyborcze gmin wiejskich z podziałem na powiaty sądowe znikła niemal zupełnie, co sprowadza wielkie utrudnienia i dla władz zajmujących się przygotowaniem wyborów i dla samych wyborców. Spodziewać się należy, że skoro tylko usunięte zostaną nieznaczne różnice między podziałem sądowym a politycznym kraju na powiaty, wniesiony będzie do Sejmu projekt zmiany ordynacyi wyborczej krajowej.

Różnice zachodzące między dawnemi powiatami, które według § 5 krajowej ordynacyi wyborczej łączą się w okręgi wyborcze gmin wiejskich, a dzisiejszemi powiatami sądowemi polegają na tem:

1. że poprzenoszono sądy powiatowe do innych siedzib, mianowicie: z Jazłowca do Złotego Potoka, z Medynia do Nowego Sioła, z Złotnik do Wiśniowczyka, z Zassowa do Radomyśla.

2. że zniesiono sądy powiatowe: w Ihrowicach, Bieczu, Mogile, Skrzydlnie i Żabnie;

3. że utworzono zupełnie nowe sądy powiatowe w Żydaczowie i Czarnym Dunajcu;

4. że pozmieniano granice wielkiej liczby sądów powiatowych.

Rezultat, jaki wykazuje porównanie podziału na okręgi wyborcze z podziałem na sądy powiatowe i na starostwa, jest następujący: Liczba powiatów sądowych, które nie są rozdzielone częściami między rozmaite okręgi wyborcze, lecz mieszczą się zawsze w całości w jednym okręgu wyborczym, wynosi 88 czyli trochę więcej niż połowę wszystkich powiatów sądowych. Jednakże tylko jeden okręg wyborczy: Łopatyn. Brody, Radziechów składa się z samych całych powiatów sądowych, choć nienależących do tego samego starostwa; wszystkie inne okręgi wyborcze przecinają granicą swoją jeden lub więcej powiatów sądowych na części. Żaden okręg wyborczy nie zgadza się w granicach swoich z powiatem politycznym. Okręgów wyborczych, których gminy należą wszystkie do jednego i tego samego starostwa (chociaż nie wyczerpują całego obszaru starostwa), jest sześć; dwadzieścia pięć okręgów wyborczych leży w dwóch starostwach, dwadzieścia ośm w trzech starostwach, trzynaście w czterech, a dwa t. j. okręgi wyborcze: Mościska-Sądowa Wisznia oraz Mikołajów-Żurawno należą aż do pięciu starostw. Pięć okręgów nie obejmuje żadnej siedziby starostwa: Stary Sącz-Krynica, Tyczyn-Strzyżów, Leżajsk-Sokołów-Ulanów, Łąka-Medenice, Założce-Zborów; jest pięć okręgów wyborczych. w których obrębie mieszczą się po dwie siedziby starostw: Nowy Sącz-Grybów-Ciężkowice, Rozwadów-Tarnobrzeg-Nisko, Ropczyce-Kolbuszowa, Sambor-Staremiasto-Starasól, Brzeżany-Przemyślany.

Rada państwa.

(CCLXIX. posiedzenie Izby poselskiej.)

† **Wiedeń,** 26 lutego. (*Kor. Gaz. Lwow.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11 minut 20.

Po odczytaniu spisu petycyj przystąpiono do porządku dziennego i dokonano wyboru uzupełniającego do parlamentarnej komisyi śledczej w sprawie p. Kamińskiego w miejsce występującego pos. Klaicza. Wybrany został pos. Tonkli.

Ustawę o podziale gruntów wspólnych uchwalono w trzeciem czytaniu. Uchwaloną przez Izbę wyższą nowelę do ustawy szkolnej w pierwszem czytaniu przekazano komisyi edukacyjnej.

Przystąpiono do obrad w drugiem czytaniu nad zmianami poczynionemi przez Izbę wyższą w noweli do ustawy przemysłowej. Komisya przemysłowa wnosi zgodzić się na wszystkie zmiany.

Szereg pierwszych zmian przyjęto bez dyskusyi głosami prawicy przeciw głosom lewicy. Ponieważ z początku głosy zdawały się ważyć z powodu nieobecności wielu posłów z prawicy w sali, lewica zażądała zliczenia głosów, podczas którego stanęło w sali na prawicy tylu posłów, że §. 1szy noweli przeszedł 126 głosami przeciw 105 głosom.

Przeciw tej zmianie, wedle której także kupcy i handlarze mają wykazywać się z uzdolnienia właściwego, jeżeli handlują wyrobami rzemieślniczemi, zabiera głos pos. Menger, dowodząc, że przepis ten wpłynie szkodliwie na przemysł tkacki i sukienniczy na Szląsku, gdzie wielu członków stowarzyszeń tkackich i sukienniczych z prostych rzemieślników wyrosło na właścicieli fabryk, tak że sami nie trudnią się wyrobem, a zatrudniają robotników, ztąd zaś trudno im będzie wykazać się z uzdolnienia.

Komisarz rządowy p. Weigelsperg przypomina oświadczenie rządu w pierwszych obradach, że prawa nabyte będą w wykonywaniu noweli szanowane.

Pos. Löblich broni zmiany przeciw wywodom Mengera. Zmiana ma na celu zapobiedz handlowi nierzetelnemi wyrobami i osłonić rzemieślnika przed taką konkurencyą.

Zmianę rzeczoną przyjęto.

Przeciw tej zmianie, która mówi, że terminatorowie mają otrzymać nietylko należyte wykształcenie w rzemiośle, lecz i wychowanie religijne, zabiera głos pos. Matscheko, zwracając uwagę, że majstrowi żydowi trudno będzie dbać o religijne wychowanie terminatora katolika.

Zmianę tę jednak przyjęto.

Reszta zmian nie wywołała dyskusyi; przyjęto wszystkie.

Prezes oświadcza, że nie rozpocznie się już dziś dyskusya budżetowa i zamyka posiedzenie.

Przewodniczący parlamentarnej komisyi śledczej w sprawie p. Kamińskiego, pos. Henr. Clam zaprasza komisyę na posiedzenie zaraz po posiedzeniu Izby.

Koniec posiedzenia o godzinie 1. Następne jutro.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z parlamentu angielskiego).

Parlament angielski był w ostatnich dniach ubiegłego tygodnia widownią burzliwych scen i namiętnej dyskusyi. Mianowicie dnia 22 b. m trwały obrady nad adresem do północy, kilku bowiem deputowanych podniosło przy tej sposobności kwestyę rządów liberalnych w Irlandyi i nadużyć stronnictwa autonomistów irlandzkich, którzy zasiadają jako deputowani na ławach parlamentu. W dyskusyi nad adresem wywołał deputowany Lowther opozycyę Forstera. Lowther był za rządów Beaconsfielda sekretarzem spraw irlandzkich. Wystąpił z sarkastyczną krytyką polityki Gladstona. Minister stanu, rzekł, postępuje jak człowiek, który paląc nieostrożnie cygaro w łóżku, wznieca pożar, a gdy się zbiega służba, żeby nieść ratunek, mówi do niej z flegmą: Nie róbcie krzyku, sikawka nic nie pomoże, bo ja nie uznaję wody za odpowiedni żywioł do ugaszenia pożaru. Ja mam przyrząd patentowany do gaszenia, napełniony produktem ze źródła amerykańskiego, który się pospolicie petroleum nazywa, a jakkolwiek panuje ogólny przesąd, że to olej bardzo zapalny, to jednak spuśćcie się na mnie i nie wzywajcie straży pożarnej. Lowther kończy uwagą, że rząd wydał Irlandyę w ręce nieprzyjaciół społeczeństwa. Opozycya gotowa popierać rząd, gdy chce przywrócić stosunki prawne, ale za najstraszliwszą klęskę, jaka spotkała Irlandyę, poczytuje środki rządu liberalnego.

Forster, także exsekretarz Irlandyi, odpowiada, że przemówienie Lowthera było najsilniejszą obroną irlandzkich członków izby gmin. Żarzuca mu, że pod jego administracyą nic nie uczyniono w celu stłumienia ruchu irlandzkiego. Z powodu rokowań o wypuszczenie więzionych w Kilmainham deputowanych, twierdzi Forster, że sprzeciwiał się dlatego ich uwolnieniu, ponieważ Parnell i jego koledzy dawali rękojmię tylko pod warunkiem wniesienia projektu umarzającego zaległości dzierżawców. Przyjęcie takiej warunkowej rękojmi pogorszyło sytuacyę, bo wyglądało to tak, jak gdyby rząd bez pomocy deputowanego z Cork (Parnella) był bezsilnym. Koledzy w gabinecie nie znali rzeczywistego położenia. Mowca żąda, ażeby opozycya cofnęła poprawkę, bo inaczej osłabi tylko powagę władz w Irlandyi. Następnie zwracając się przeciw Parnellowi, czyni go odpowiedzialnym za stosunki w Irlandyi. Najskrajniejsi agitatorowie zasłaniali się zawsze powagą deputowanego z Cork, a toż samo czynili inni, którzy organizowali skrytobójstwa i pożogi. Parnell musiał wiedzieć, co robi Brennan. Nic dziwnego, żeśmy się doczekali przestępstw, zbrodni i różnych nadużyć, gdy człowiek tak wymowny i sprężysty, z takiem stanowskiem, jak deputowany z Cork, brał udział w ruchu, utrzymywanym przy pomocy wzmiankowanych środków i funduszami zbieranemi przez prasę szalbierską. O nadużyciach w Irlandyi prasa tego kraju podawała wiadomości pod tytułem: „Obrońcy praw i dążeń kraju". Parnell nie odezwał się nigdy ani z jednem słowem nagany Po każdem zgromadzeniu ligi agraryjnej następowały czyny zbrodnicze. Czy szanowny deputowany zechce temu zaprzeczyć? Powtarzam otwarcie o co go oskarżam. Jeszcze może nigdy cięższe obwinienie nie wyszło w tej izbie z ust jednego członka parlamentu przeciw drugiemu. Nie twierdzę, żeby szanowny deputowany sam układał plany zbrodnicze, lub się dopuszczał czynów karygodnych, ale aprobował je, albo....

W pośród ogólnej uwagi, gdy oczy wszystkich deputowanych zwrócone na Parnella, przerywa nagle deputowany O'Kelly okrzykiem: To kłamstwo! Powstaje hałas, wśród którego deputowany O'Kelly i dwaj inni deputowani irlandzcy głośno krzyczą: To kłamstwo! O'Donnel usiłuje obeldze tej nadać inne znaczenie, lecz prezes parlamentu wnosi wykluczenie O'Kellego na tydzień od udziału w rozprawach, co Izba uchwala 305 głosami.

Forster mówi dalej i zapytuje Parnella, czy on i jego koledzy zrobili kiedykolwiek krok jaki, ażeby publicznie dać wyraz oburzenia z powodu zabójstwa w parku Fenix? Przytacza wymijającą jego odpowiedź z powodu zbrodni popełnionej w Kilkenny. Przypomina mowy podburzające Biggara, co jeszcze wczoraj nazwano tutaj ruchem konstytucyjnym. Ludzie ciemni nie robili różnicy pomiędzy zniszczeniem ekonomicznem obywatela a odebraniem mu życia. Oni działali w duchu mów podburzających. I wtenczas to mówiono o ruchu konstytucyjnym. Mowca oświadcza, że nie chce mieć nic wspólnego z Parnellem, dopóki nie wyrazi ubolewania, że do tak skrajnych granic doprowadził agitacyę. W końcu wyraża nadzieję, że teraz, kiedy rząd posiada w Irlandyi władzę odpowiednią, potrafi prawdopodobnie wymódz poszanowanie dla prawa, tembardziej, gdy odsłonięto okrucieństwo i słabe strony tego ruchu.

Po przemówieniu kilku deputowanych, jednych za poprawką, drugich przeciw niej, i po odpowiedzi O'Connora na wycieczki Forstera, gdy już prezes miał poddawać pod głosowanie poprawkę, zabrał głos członek rządu Hartington. Wyraża on zdumienie, że Parnell nie bierze udziału w dyskusyi. Rozumiałem to milczenie — dodał — tylko tak, że szanowny deputowany z Cork zechce podać wniosek odroczenia dyskusyi.

Parnell: Właśnie to było moim zamiarem.

A jednak — mówi dalej Hartington, gdybym nie był zabrał głosu, bylibyśmy przystąpili do głosowania. Odpowiedź na wywody byłego sekretarza stanu jest niezbędna. Milczenie przywódców stronnictwa irlandzkiego byłoby chyba przyznaniem się do pod-

---

sługę. Zresztą — powiada — cóż ci tak pilno. Mogłeś się obejść tyle lat, to poczekaj jeszcze kilka dni, poszukamy gdzieindziej.... może się rozmyślisz inaczej.

— Tak najlepiej, poczekaj! — powtarzam z urazą. — Właśnie dlatego, że tyle lat czekałem, chcę ją mieć jak najprędzej i mieć będę....

— Jeszcze i pieniędzy nie masz....

— Wszystko jedno, jakbym je miał.... Taki wydawca z Warszawy przecie nie żartuje. Zapłacę tymczasem z innych funduszów....

— Pamiętaj, żebyś się nie omylił...

— No, no, już zostaw mnie tę sprawę....

— Przypomnij sobie, ile razy ja ci przepowiedziałam wiele rzeczy....

— Dajże pokój ze swojemi proroctwami. Wam, jak tylko co się robi nie po waszej myśli, to tysiące zjawia się przeszkód....

Byłem rozdrażniony i postanowiłem nie mówić więcej o tej sprawie, ale sam działać. Jakoż, przespawszy noc niespokojnie, trapiony różnemi kombinacyami co do kształtu i rozmiarów przyszłej sofy, od rana puściłem się znowu na zwiady.

Jeżeli sobie panowie składnicy mebli, stolarze i tapicerowie zechcą wizyty moje z owego czasu przypomnieć, to sądzę, muszą mię błogosławić dotąd za owe nudy, wypytywania, oglądania i wodzenia po wszystkich zaułkach ich składów. Chciałem za moje pięćdziesiąt reńskich mieć coś tak wygodnego, pięknego, eleganckiego czego jeszcze nie ma we Lwowie. Wszystko, co widziałem, nie przypadało mi do gustu; albo za krótkie, albo za długie — to nieforemne, to twarde jednem słowem, nie dla mnie. Jeden z nich, cierpliwszy i grzeczniejszy od innych, zaproponował obejrzenie rysunków różnych mebli, żebym wybrał jaki fason, a on podług tego każe mi zrobić.

I rzeczywiście znalazłem coś podobnego do mojej wymarzonej sofy. Zaczynamy tedy liczyć, mierzyć długość, szerokość, wysokość, a potem targować. Stanęło na tem, że wziąwszy za wzór jeden z rysunków, uzupełniliśmy go różnemi dodatkami podług moich życzeń, i z elaboratu tego spisali formalny protokół z dołączeniem planu przyszłej literackiej sofy. Najgorsza sprawa była z ceną. Pan majster czoło tarł, liczył, ołówkiem sobie dopomagał i jak mi zaczął stawiać pasy, sprężyny, włosień, płótna, drzewo i inne dodatki, tak urosło całe pięćdziesiąt reńskich, bez pokrycia innych zewnętrznych ozdób szmuklerskich....

— Taniej nie mogę — daję panu dobrodziejowi słowo.

Ja w perswazye i prośby.

— Chyba pan dobrodziej zgodzi się, że dam na spód pakuły albo trawę morską a włosień tylko na wierzch — i przy tej sposobności zapoznał mię z cenami włosia. które nietylko codzień ale i co godzina rosną, tak, że jeżeli dziś stanowczo się nie zgodzę, to on już nie ręczy na jutro za tę kwotę.

Zdecydowany byłem, choćby pokryjomu przed radą familijną, coś dorzucić nad przeznaczone 50 reńskich, ale rozchodziło się o tak wiele, że musiałem spuścić z tonu i zgodzić się na utajone pod spodem trawę, pakuły i tym podobne tapicerskie falsyfikaty.... Dobiliśmy targu na czterdzieści reńskich, a ja sam miałem wybrać w składzie dywanów obicie i podać próbkę, podług której majster potrzebną liczbę metrów kupi na mój rachunek.

Idę tedy do owego składu i jestem w jeszcze gorszym ambarasie. Co mi się tylko podoba, to drogie, a co tańsze, razi pojęcia estetyczne. Nie ma rady, myślę, trzeba kapitulować i zawezwać do pomocy kobiety.... Biorę tedy pakiet próbek i składam na stole przed moją domową radą....

— Mam już sofę, zamówiłem, będzie na urząd dla mnie zrobiona. Oto są próbki obicia, wybierajcie, które będzie dobre...

W pokoju zapanowało grobowe milczenie. Cała rada w komplecie, nie wyłączając ośmioletniej Lulci, była obrażona, jak śmiałem bez ich aprobaty zamawiać i godzić dla siebie sofę.... Widzę jednak po chwili, że ciekawość kobieca przemaga, i choć z pod oka wszystkie spoglądają na pęk różnorodnych próbek. No, myślę sobie, ja was tu przetrzymam i milczę. Jakoż z miną jak tylko można najbardziej obojętną, zbliża się jedna i od niechcenia bierze skrawek do ręki. Ogląda, maca i mówi:

— Wszystko na pół z bawełną, w miesiąc spłowieje.

Chwała Bogu — skoro obraz przemówił do dziada, to ja was tu wprowadzę w dyskusyę.... Jak tylko chodzi o te strzępki które się nazywają materyami, i o radę, co kupić a nie kupić, tam żadna kobieta długo nie wytrzyma i musi się wtrącić.

— Mylisz się, to śliczna materya, kupiec zapewnia, że czysto wełniana....

— Co on mówi! — odzywa się jejmość, wyciągając nitki do światła — pół na pół z bawełną...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Albert Wilczyński

niesionych przeciw nim obwinień, byłoby usprawiedliwieniem tych zarzutów. (*Głosy z ław deputowanych irlandzkich: Nie! Nie!*)

Po przemówieniu Hartingtona wniósł Parnell odroczenie dyskusyi. Posiedzenie to skończyło się o pierwszej po północy. Nazajutrz odpowiadał Parnell, ale nie wyczerpująco. W odpowiedzi swej zrobił wzmiankę, że obchodzi go tylko opinia własnej jego ojczyzny. Forster, rzekł Parnell. wzywał mnie, żebym się bronił, ale nie mam potrzeby bronić się, bo rodacy moi znają mnie lepiej. Wszelkie obwinienia o udział w pismach są zmyśleniem, bo pism tych nigdy nie czytałem, a gdy *United Ireland* podawała artykuły podburzające, siedziałem w więzieniu w Kilmainham. Na tem w sobotę przerwano rozprawę adresową, odraczając dyskusyę do poniedziałku.

KRONIKA

= **C. k. Namiestnictwo** nadało prezentę na opróżnione gr. kat. probostwo *regiae collationis* w Polance dolnej ks. Józefowi Goralewiczowi, dotychczasowemu gr. kat. proboszczowi w Hanowcach.

(*m*) **Wybór uzupełniający** dwóch członków do lwowskiej Reprezentacyi miejskiej odbył się wczoraj. Głosujących było 1.452, absolutna większość wynosiła 727. Ks. Wasilewski, proboszcz obrz. gr. kat. u ś. Piotra i Pawła, otrzymał głosów 813; dr. Gryziecki, profesor uniwersytetu, 607; p. Zenon Rojek, urzędnik pocztowy 257, a Ignacy Fried, kupiec, 630. Wybrano tedy tylko ks. Wasilewskiego a na jednego członka musi być jeszcze raz rozpisany wybór ściślejszy.

*** **Bez nadzoru** pozostawione w chacie dziecko włościanki Czornej w Kupnowicach starych, w powiecie rudeckim, bawiąc się ogniem, niedogaszonym na kominie, zapaliło na sobie odzież i doznało tak silnego poparzenia, iż w kilka godzin umarło. Opieszałą matkę pociągnięto sądownie do odpowiedzialności.

*** **Pożar** zniszczył na obszarze dworskim w Hodowie, w powiecie złoczowskim, wołownię. Ubezpieczona strata wynosi 2.000 zł. Przyczyna powstania ognia dotychczas nie została wyśledzona, a śledztwo karne jest w toku.

*** **Niewiadomego pochodzenia** robotnik, nazwiskiem Jan Podstawa, liczący lat około 36, który pracował w cegielni Seliga Rubinsteina w Knihyninie, w powiecie stanisławowskim, położywszy się, zapewne w stanie nietrzeźwym, spać na piecu cegielnianym, po zapaleniu w tymże utracił życie skutkiem uduszenia dymem. Towarzyszom jego, którzy także spali na tym piecu, nic się nie stało, gdyż wcześnie zeszli z pieca. Wypadek ten jest przedmiotem dochodzenia sądowo-karnego.

*** **Obawa kary** za popełnioną zbrodnię popchnęła wdowę Maryę Żurbową w gminie powiatu jaworowskiego Kurnikach, do samobójstwa. Żurbowa, matka dwojga dzieci, prowadziła życie niemoralne i w ostatnich dniach powiła dziecię, o czem we wsi wiedziano. Dziecię to zaginęło w niewyjaśniony sposób, a na Żurbową padło podejrzenie, iż je zamordowała, tem bardziej, że tłómaczenie się jej, jakoby dziecię przyszło na świat nieżywe, a ona je na cmentarzu zagrzebała, okazało się nieprawdziwem. Widząc, że nie ujdzie kary, Żurbowa odebrała sobie życie przez obwieszenie się. Śledztwo karne jest w toku.

*** **Trup na weselu.** W gminie Nieznanowie, w powiecie kamioneckim znajdowała się na weselu u gospodarza Wasyla Szarabuna włościanka Anna Wasylikowa. Kobiecina ta podochociwszy sobie oddała się tańcom z taką zapamiętałością, że wśród pląsów nagle padła trupem, tknięta apopleksyą.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Zanzibarze nagłą śmiercią skutkiem apopleksyi znany podróżnik afrykański dr. Kayser; w Dreznie senior prawników saskich Henryk Heidenreich, w 93 roku życia.

— **Obraz Michała Anioła**, przedstawiający w małym formacie Przenajświętszą Rodzinę, nabył panujący książę Lichtenstein do swoich zbiorów od niejakiego pana Maurice Maore, w którego posiadaniu to arcydzieło znajdowało się od dawna. Komisya rzeczoznawców w Rzymie oceniła ten obraz na 250.000 lirów.

— **Bardzo stary obraz,** odkryty w ostatnich czasach w Hiszpanii, budzi żywe zaciekawienie tamtejszych kół artystycznych. Obraz ten, który pierwotnie trzymano za utwór którego z malarzy arabskich, jak się pokazało jest dziełem chrześciańskiego malarza i przedstawia nieszczęśliwego króla Maurów Boabdila w całej postaci, w koronie i płaszczu, ale także w obroży żelaznej na szyi, co oznacza, iż portret zdjęto z króla wtedy, gdy się znajdował w niewoli chrześciańskiej.

— **Nowy kometa.** Wiedeńskie obserwatoryum ogłasza, że astronomowie Brooks i Swift w północnej Ameryce odkryli dnia 23 b. m. nowego kometę, który znajduje się obecnie w pobliżu jasnej gwiazdy β (beta) w Pegazie i szybko się porusza w kierunku ku północnemu-wschodowi. Dłuższy też czas zapewne będzie widzialny na północnej półkuli. O jego kształcie i wielkości nic dotąd bliższego nie wiadomo.

— **Pojedynek.** Peszteńskie telegramy donoszą o pojedynku, który się odbył w niedzielę pomiędzy deputowanym węgierskim Hentallerem a debrecyńskim redaktorem Tovölgyim. Żaden z przeciwników nie został w tym pojedynku raniony.

— **Mania pojedynkowania** się pomiędzy studentami w Jenie doszła w ostatnich czasach istotnie do absurdum. W jednym dniu zeszłego tygodnia odbyło się tam nie mniej jak 21 pojedynków o najbłahsze kontrowersye, pojedynków na rapiery wprawdzie tępe, lecz za to zanieczyszczone rdzą i brudem, w skutek czego u wszystkich prawie rannych zapaśników objawiło się zakażenie krwi w stopniu bardzo groźnym. Jeden z rannych w gorączce otruł się arszenikiem, dwaj inni pomarli w ciągu kilku dni skutkiem zakażenia krwi, a 12 leży jeszcze w szpitalu bez nadziei wyzdrowienia! Same dzienniki niemieckie przyznają, że od młodzieży cywilizowanego kraju i najwyższych jego zakładów naukowych można wymagać, ażeby raz już dała pokój takim szaleństwom.

— **Źródło nafty** w tych dniach trysnęło w obrębie miasta Astrachania.

— **Wypadek kolejowy.** Z Moguncyi donoszą, że w niedzielę rano pod Staudernheim wykoleił się pociąg towarowy, przyczem dwa wagony zostały zdruzgotane, a maszynista utracił życie.

— **Oświetlenie elektryczne.** Miasto Temeszwar już wypowiedziało kontrakt towarzystwu gazowemu, a zawarło układ z przedsiębiorstwem Edisonowskiem o zaprowadzenie na ulicach oświetlenia elektrycznego.

— **Pożar** zniszczył w Ratysbonie fabrykę smoły i mazi Bartla. Przy gaszeniu sześciu pompierów ciężko się poparzyło.

— **Pożar okrętu.** W przystani Charleston w Anglii wybuchł pożar na pokładzie wielkiego parowca handlowego *Morro Castle*, który właśnie odpłynąć miał do Nowego Jorku, i zniszczył ten statek aż po zwierciadło wody. Strata wynosi 600.000 zł.

— **Fatalny wypadek** zdarzył się przed kilku dniami w mieście East-Hastings w północnej Ameryce. Odbywał się tam mityng wyborczy, gdy naraz w sali zebrania załamała się podłoga. Szesnaście osób doznało w tym wypadku uszkodzenia. — W miejscowości Untereigen pod Angern w sobotę w nocy zawaliła się bożnica, szczęściem jednak nikogo w niej pod ten czas nie było.

— **Siedmioletnia samobójczyni.** W Kasselu przed kilku dniami utopiła się siedmioletnia córeczka pewnego urzędnika w rzece Fuldzie. Biedne dziewczątko przeniosło śmierć nad mniemaną hańbę z powodu pisemnego upomnienia, jakie otrzymało od nauczycielki w szkole dla doręczenia rodzicom.

— **W Honolulu** odbyła się dnia 12 b. m. z wielkim przepychem koronacya króla wysp Sandwichskich, Kalakauy I., oraz małżonki jego, królowej Kapiolani.

— **Kra arktyczna.** Według depeszy z Nowego Jorku, oficerowie parowców, które w ostatnich dniach zawinęły do tamtejszego portu, zgodnie donoszą, iż spotykali na Atlantyku góry lodowe, spływające z północy.

Powódź w Ameryce. Ostatnie doniesienia z doliny Ohio mówią o ciągłem opadaniu wody w zalanych miejscowościach. Domy, kościoły i całe miasta powoli wynurzają się z topieli, a mieszkańcy energicznie się biorą do naprawienia szkód i oczyszczenia budynków z namułu. Parowce podjęły już na nowo regularną żeglugę do Cincinnati. W tem ostatniem mieście dobrowolne składki przyniosły sumę 146 tysięcy dolarów. Poniżej miasta Nowego Kairu powódź rozerwała groble rzeki Mississippi i zalała miasta Kolumbus i Belmont. W Memphis trwał jeszcze w ostatnich dniach przybór wody, a Vicksburg znajdowało się w wielkiem niebezpieczeństwie.

— **Wypadki na morzu.** Z Nowego Jorku donosi telegram, że parowiec *Republique* w drodze z Liwerpoolu do Bostonu d. 16 b. m. napotkał na morzu parowiec *Glamorgan* w stanie zupełnie nieprzydatnym do żeglugi i osadę jego zabrał na swój pokład Z tej ostatniej kapitan, drugi oficer, dwaj majtkowie i dwaj podróżni utracili życie w katastrofie, która spotkała okręt *Glamorgan*. Podczas silnej burzy i zamieci śnieżnej zeszłego czwartku rano angielski okręt *King Arthur*, płynący z Hull do Kustendży i Konstantynopola, rozbił się w pobliżu stacyi ratunkowej w zatoce Kilii. Mimo wszelkich wysileń kapitana Palmera, szefa rzeczonej stacyi, który natychmiast z ludźmi swoimi pospieszył tonącemu okrętowi z pomocą, tylko pewna liczba osób z osady została ocalona, zaś 14 ludzi, tak podróżnych jak majtków utonęło w skutek wywrócenia się łodzi. Pomiędzy ocalonymi znajduje się kapitan rozbitego okrętu i pierwszy jego sternik, którzy do ostatniej chwili wytrwali na pokładzie.

— **Fabryka relikwij.** Policya w Odessie wykryła fabrykę „relikwij i pamiątek z Ziemi świętej" oraz z różnych miejscowości cudami u ludu rossyjskiego wsławionych, które też pomiędzy tym ludem sprzedawane były za oryginalne. Fabryka prowdziła handel na wielkę skalę i zatrudniała kilkunastu robotników. Prócz relikwij wyrabiane były jeszcze rozmaite środki wrzekomo lecznicze w tej fabryce.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Towarzystwo gospodarskie.

IV.

(*L*) W niedzielę odbyło się trzecie z rzędu posiedzenie publiczne.

P. Henzel przedłożył uchwałę komitetu powziętą w sprawie wniosku p. Cieleckiego, który domagał się, ażeby włościanie, wstępujący do oddziałów Towarzystwa gospodarskiego, przez trzy lata byli wolni od wszelkich opłat. Wniosek p. Cieleckiego był przedmiotem obrad Rady ogólnej w r. z. i przekazano go wówczas komitetowi do zbadania i zdania sprawy. Komitet przedłożył go oddziałom, z których 20 dało negatywną odpowiedź, a tylko jeden przychylił się częściowo do wniosku. W odpowiedziach swoich podnoszą oddziały, że zmiana §. 6 statutów, jak się tego domaga p. Cielecki, jest zbyteczną wobec postanowienia §. 8, według którego oddziały mogą zniżać włościanom opłaty aż do 5 złr. rocznie, albo nawet całkiem uwalniać ich od opłat. Wniosek p. Cieleckiego jest nawet upokarzający dla włościan, gdyż według niego włościanie mogliby brać udział w naradach oddziałów, ale nie wolno by im było głosować. Opierając się na opinii oddziałów, wnosi komitet przejście do porządku dziennego nad wnioskiem p. Cieleckiego.

P. Wł. Gniewosz sprzeciwia się wnioskowi komitetu. Szeregi nasze przerzadzają się z każdym rokiem, coraz więcej ubywa szlachty, trzeba więc do pracy wciągać włościan. Udział ich w pracach władz autonomicznych, n. p. w Radach powiatowych, jest dla nas niezbitym dowodem, że żywioł ten może być pożyteczny w pracach krajowych. Przez zetknięcie się z szlachtą nabierają włościanie zaufania do nas, pouczają się, interesują się sprawami publicznemi. Trzeba im ułatwiać przystępowanie do oddziałów; niejeden z nich przystąpiłby może chętnie, ale nie ma funduszów na zapłace nie wkładek. Wniosek p. Cieleckiego dąży do usunięcia tej przeszkody i należałoby go przyjąć.

Hr. Krukowiecki objaśnia stosunki panujące w oddziale przemyskim. Jest w nim bardzo spora część włościan a komitet tego oddziału stara się im ułatwiać udział, obniżając wkładki do 1 złr. rocznie. Mowca oddaje jak największe pochwały włościanom, nie było jeszcze wypadku, aby oponowali myśli zdrowej i ażeby nie słuchali dobrych rad inteligencyi.

Włościanin Maślanka przytacza przykłady z oddziału lwowskiego, w którym zasiada przeszło 30 włościan nieopłacających żadnych wkładek i prosi, aby komitet poruszył tę sprawę w oddziałach w duchu przemówienia p. Gniewosza.

P. Lekczyński, prezes oddziału lwowskiego, popiera wniosek p. Cieleckiego.

Hr. Scipio zaznacza, że w oddziale jarosławskim zasiada przeszło 100 włościan i właśnie oni nie uznali potrzeby zmiany statutów w tym kierunku, aby włościanie przystępujący do Towarzystwa byli uwolnieni od wszelkich opłat.

Po tych przemówieniach zmodyfikował p. Henzel pierwotny wniosek komitetu w ten sposób: Rada ogólna pozostaje przy dotychczasowej praktyce, wypływającej z §. 8 statutów.

Wniosek przyjęto.

Po wyborach, których rezultat podaliśmy wczoraj, przedłożył dr. T. Pilat imieniem komitetu wnioski w sprawie środków zaradczych przeciw wylewom rzek, tudzież kwestyę zalesienia gór. Sprawa ta ma być traktowaną na drugim kongresie rolniczym, który odbędzie się w Wiedniu w d. 12, 13 i 14 marca r. b. Komitetowi chodzi o to, aby Rada ogólna delegatowi swojemu na ten kongres dała instrukcyę, w jakim duchu ma przemawiać i w jakim kierunku ma sprawę popierać. W obszernym referacie przypomina dr. Pilat zgromadzeniu wszystkie dotychczasowe zabiegi i starania podjęte przez najrozmaitsze instytucye, władze, korporacye i t. p. celem uregulowania rzek naszych. Od 10 lat sprawa ta stoi na porządku dziennym nietylko Towarzystwa gospodarskiego, ale nawet w Sejmie krajowym traktowano ją niejednokrotnie; mimo to do tej chwili nie weszła jeszcze w stadyum teoretycznych dyskusyj. Mowca przytacza uchwalone już niejednokrotnie rezolucye, memoryały; przypomina dyskusyę, jaką w tej sprawie przeprowadził Sejm w r. z; zestawia, co dotychczas zdziałał rząd. Zdaje nam się, że z przebiegiem tej sprawy ogół czytelników jest tak dobrze obeznany, iż byłoby rzeczą zbyteczną powtarzać obszerny elaborat dr. Pilata; ograniczamy się więc tylko na podaniu proponowanych przez komitet rezolucyj, które tak opiewają:

I. Ochrona od wód płynących i regulacya ich winny być przeprowadzone systematycznie tak, iżby roboty wzdłuż całego biegu rzeki łączyły się w jedną, należycie obmyślaną całość. W tym celu należy wprowadzić dla spraw wodnych specyalną organizacyę służby budowniczej w ten sposób, iżby dorzecze każdej głównej rzeki stanowiło osobny okręg wodny, w którym ustanowiona władza techniczna miałaby badać stosunki hydrograficzne, układać plany regulacyi, kierować ich wykonaniem i czuwać nad utrzymaniem robót.

II. Aby zapewnić szybsze wykonanie robót ochronnych i regulacyjnych na rozleglejszych przestrzeniach, przez co jedynie skuteczność tych robót może być zapewnioną, powinno państwo: a) zwiększyć znacznie dotacye roczne na roboty wodne kosztem skarbu państwowego podejmowane, a w razie potrzeby nawet zaciągnąć w tym celu osobną pożyczkę; b) utworzyć fundusz dla popierania ze skarbu państwa większych robót ochronnych lub regulacyjnych na rzekach niespławnych przez pożyczki i subwencye bezzwrotne, jak to proponuje rządowy projekt do ustawy o popieraniu budowli wodnych. Fundusz ten musi mieć koniecznie dotacyę zapewnioną stale na dłuższy szereg lat a zwiększać się powinien zwrotnemi pożyczkami z niego udzielonemi.

III. Ponieważ usiłowania zawiązania spółek wodnych tylko w bardzo rzadkich wypadkach odniosły skutek, przeto winien rząd a ewentualnie Wydział krajowy, przedsięwziąwszy wstępne studya techniczne, postarać się o zawiązanie takich spółek w drodze ustawy krajowej w myśl § 45 ust. wod. gal., zapewniając równocześnie udział rządu i kraju w kosztach robót.

IV. Dla uregulowania odpływu wód górskich i zapobieżenia szkodom przez nie zrządzonym, należy popierać zalesienie a względnie zadarnienie szczytów i stoków górskich, a to: *a*) przez subwencye zwrotne lub bezzwrotne w pieniądzach lub w naturze; *b*) przez wydanie ustawy, któraby upoważniała do nabycia ewentualnie w drodze wywłaszczenia przestrzeni, które mają być zalesione, w tym razie, gdyby właściciele nie chcieli lub nie mogli podjąć się zalesienia.

W tym duchu ma delegat Towarzystwa popierać sprawę na kongresie rolniczym w Wiedniu.

Hr. Stanisław Dzieduszycki popiera wnioski referenta, dorzucając kilka uwag. Jedną z przyczyn częstych wylewów jest nieuregulowanie rzek i ich źródeł. Chcąc więc sprawę należycie przeprowadzić, należy regulacyę rzek i potoków rozpoczynać od źródeł. Należy zwrócić uwagę, że włościanie posiadający lasy w górach, gdzie, jak wiadomo, leżą źródła rzek i potoków, niszczą drzewostan. Mowca życzy sobie, aby na kongresie przedstawić sprawę w tym duchu, iżby regulacya rzek rozpoczynała się u ich źródeł.

P. Jaegermann w dłuższem wywodzie rozbiera ustawę lasową, która ogranicza własność prywatną, ale nie przeszkadza wycinaniu lasów w górach i to lasów należących do państwa. Mowca mniema, że rząd powinien zakupywać i zalesiać stoki gór. Obszerniej omawia mowca gospodarkę lasową prowadzoną w górach przez włościan. Aby uzyskać kawał ornego gruntu pod zasiew owsa, palą na wielkich przestrzeniach krzewy jałowcowe; popiół użyźnia grunt skalisty, poczem przez kilka lat udaje się na takich gruntach owies, ale olbrzymie szkody, jakie przez to wyrządza się mieszkancom nizin, nie dadzą się nawet w przybliżeniu obliczyć. Rząd powinien wglądnąć w tę gospodarkę i zakazać stanowczo palenia krzewów, które z czasem mogłyby się zamienić w lasy i tym sposobem poprawić nasze stosunki klimatyczne a tem samem zapobiedz częstym wylewom rzek. Na kongresie wiedeńskim powinna i ta sprawa być poruszoną, a zarazem powinien kongres domagać się u rządu większych dotacyj na regulacyę rzek naszych.

Po przemówieniach hr. Krukowieckiego i p. Osmólskiego zabiera głos sprawozdawca dr. Pilat i przyjmuje poprawkę hr. Dzieduszyckiego jako ostatni punkt rezolucyi. Zgromadzenie uchwaliło tedy wszystkie przez referenta proponowane rezolucye wraz z poprawką hr. Dzieduszyckiego.

Ks. Sapieha podaje bliższe szczegóły o kongresie rolniczym, który w marcu r. b. ma się zebrać w Wiedniu. Sprawę środków zaradczych przeciw wylewom rzek, tudzież kwestyę zalesienia gór referować będzie na kongresie p. Perels. Komitet wykonawczy, któremu przewodniczy mowca (ks. Sapieha) udał się do wszystkich ministerstw z prośbą o wydelegowanie na kongres swoich re-

prezentantów. Ze strony ministerstwa rolnictwa będzie przysłany p. Marcus, który weźmie udział w dyskusyach. Na kongresie będą reprezentowane wszystkie austryackie Towarzystwa gospodarskie.

P. Henryk Schmitt, prezes centralnego komitetu kółek rolniczych, podał szczegóły o zawiązaniu tegoż komitetu w maju r. z., o celach zawiązywania kółek rolniczych, o dotychczasowych czynnościach komitetu centralnego, i prosił zgromadzonych delegatów, aby słowem i czynem wspierali usiłowania komitetu podjęte około zawiązywania takich kółek. Zarazem prosi zgromadzenie, ażeby uchwaliło udzielić skromnej subwencyi komitetowi kółek rolniczych, a mianowicie z funduszów przeznaczonych dla wędrujących nauczycieli.

Ks. Sapieha zapewnia, że centralny komitet Towarzystwa gospodarskiego jest zawsze na usługi komitetu kółek rolniczych i na każdym kroku, przy każdej sposobności, popierać będzie jego usiłowania i jego działalność, ale funduszów komitet udzielić nie może, bo nie są jego własnością lecz rządu, przeznaczoną na cel specyalny, który zmieniony być nie może przez komitet. Właściwą jednak byłoby rzeczą, gdyby komitet kółek rolniczych wniósł do Wiednia prośbę o subwencyę; komitet Towarzystwa gospodarskiego nie omieszka poprzeć usilnie prośby.

Ostatnie publiczne posiedzenie zagaił ks. Sapieha w poniedziałek o godzinie 10½ z rana oznajmieniem, że w niedzielę po południu odbyło się poufne zgromadzenie delegatów i członków i że zapadły na niem ważne uchwały, które będą podane do wiadomości i zatwierdzenia Rady ogólnej przez sprawozdawcę p. Henzla Dalej oznajmił ks. Sapieha, że komisya dla sprawy podatku gorzelniczego ukonstytuowała się, wybierając przewodniczącym dr. Piotra Grossa. Komisya odbyła wczoraj posiedzenie, a uchwały przez nią powzięte będą również podane do wiadomości i zatwierdzenia Rady ogólnej Komisya urzędować będzie nieustannie. Nareszcie podał p. przewodniczący do wiadomości, że w niedzielę popołudniu odbyła się konferencya chmielarzy w celu naradzenia się nad uregulowaniem targu chmielowego, oznaczenia najstosowniejszego czasu sprzedaży chmielu, ułożenia formularza terminatki i t. p. a to celem ochronienia się od wyzyskiwań Komitet wybrany na tej konferencyi ukonstytuował się i wybrał p. Gizowskiego przewodniczącym.

P. Henzel Seweryn odczytał rezolucye uchwalone przez delegatów i członków na poufnem zebraniu.

W sprawie zmiany podatku gorzelnianego, zaleca specyalna komisya do przyjęcia następujące rezolucye:

Rada ogólna uchwali: 1) Poleca się komitetowi, ażeby się oświadczył przeciw częstej zmianie opodatkowania i upraszał o ustalenie tego samego systemu opodatkowania.

2) Aby przedstawił ministerstwu, że wobec ugody z Węgrami mamy prawo żądac, ażeby dzisiejszy system opodatkowania trwał do końca lat dziesięciu.

3) Oświadczając się przeciw opodatkowaniu od wyrobu, żądać zatrzymania ryczałtowego opodatkowania.

4) W razie zatrzymania systemu przymusowego opodatkowania od wyrobu, uznaje Rada ogólna, iż pod ten przymus podpadać mogą tylko gorzelnie nad 100 hektolitrów zacieru kadzi fermentacyjnej obejmujące, a do 100 hektolitrów uważać należy za gorzelnie rolne, skoro wykażą się warunkami ustawą wymaganemi.

5) Uprasza się komisyę składającą się z pp. dr. Grossa, Polanowskiego, hr. Pinińskiego, Garapicha, hr. M. Borkowskiego, Jana Gnoińskiego, Frommla, aby uważać się chciała za nieustającą, w razie potrzeby przybrała jeszcze więcej członków i czuwała obok komitetu gospodarskiego nad interesami gorzelnictwa krajowego i wszelkich ku temu potrzebnych użyła środków.

6) Uprasza się komisyę, ażeby rezultaty swoich czynności publikowała nietylko w *Rolniku* ale także w innych polskich i niemieckich dziennikach.

Bez dyskusyi przyjęła Rada ogólna powyższe rezolucye.

Oddziały Sanocki i Przemyski poruszyły kwestyę podatku gruntowego. Nad ich wnioskami zastanowiano się na poufnem zebraniu a rezultatem tych narad jest następująca rezolucya:

„Komitet, nie mogąc rozporządzać materyałem potrzebnym do dokładnego zbadania kwestyi poruszonej przez oddziały Sanocki i Przemyski, nie może popierać memoryału wniesionego przez 80 posłów do ministra skarbu i może tylko podać do wiadomości p. ministra skarbu, że niezałatwienie rzeczonego memoryału zaniepokoiło interesowane powiaty.“

Bez dyskusyi przyjęto powyższą rezolucyę.

W sprawie piętnowania bydła uchwaliła Rada bez dyskusyi następującą rezolucyę: „Rada ogólna ponawia żądanie, aby komitet ponownie poruszył tę sprawę z naciskiem w c. k. Namiestnictwie“

W sprawie redukcyi dni targowych zapadła następująca uchwała: „Rada ogólna uznając wniosek pp. Bobczyńskiego i Lenkiewicza, tyczącej się zmniejszenia dni jarmarcznych i targowych za załatwiony uchwałą wys. Sejmu z d. 12 października 1881, przechodzi nad nim do porządku dziennego.“

Nareszcie co do połączenia dwóch oddziałów zapadła uchwała: „Rada ogólna poleca komitetowi w myśl uchwały dawniejszej zesłać do Sokala delegata swego dla połączenia obecnego oddziału Bełzkiego z byłym oddziałem Sokalskim. Rada ogólna upoważnia komitet do przyjęcia oddziału Bełzko-Sokalskiego w poczet oddziałów, jeżeli połączenie to przyjdzie do skutku“.

P. Gizowski podaje do wiadomości uchwały zapadłe na konferencyi chmielarzy. Zgodzono się przedewszystkiem na zawiązanie spółki produkcyjno-handlowej, do której przystąpią wszyscy krajowi producenci chmielu. Celem spółki jest uregulowanie targu chmielowego i oznaczenie czasu, w którym producenci chmielu najkorzystniej mogą spieniężyć swój towar. Dla czuwania nad wykonaniem tych spraw wybrano komitet wykonawczy złożony z pp. Gizowskiego, hr. Łączyńskiego, Frommla, Mochnackiego, Rayskiego, Breyera i Skarbka Borowskiego.

Hr. Scipio uprasza komitet, aby uważał się za nieustający i ażeby miał prawo wzmacniać się dobieraniem członków z poza swojego grona.

Propozycyę tę przyjęto. (D. n.)

OSTATNIA POCZTA

Izba deputowanych rozpoczęła wczoraj dyskusyę ogólną nad budżetem. Długi szereg mowców otworzył członek klubu zjednoczonej lewicy dep. Carneri, krytykując działalność rządu, któremu zarzuca zepchnięcie niemieckiego żywiołu a faworyzowanie Słowian, przyczem powołuje się na rozporządzenia wydane w kwestyi językowej i postępowanie w sprawie czeskiej szkoły w Wiedniu. Mowca utrzymuje, że podobna ugoda, jakiej rząd pragnie, pociągnie za sobą przeobrażenie dawnego charakteru Austryi, ma jednak nadzieję w przyszłość, ponieważ wszystko musi mieć swoje granice.

Dep. Klun, przemawiając za budżetem, wykazuje, że teraźniejsza większość, która po wiernokonstytucyjnych otrzymała w spuściźnie nierząd w finansach, dąży do przywrócenia równowagi w gospodarstwie państwowem. Polityczna działalność rządu również energicznie w tym samym dąży kierunku. Mowca krytykuje ekonomiczną gospodarkę wiernokonstytucyjnych, dzięki której większość ludności zubożała. Samo nazwisko ministerstwa Taaffe dodało już odwagi i zaufania ludności, która widzi teraz rozciągniętą nad sobą opiekę i dlatego chętnie przyjmuje podwyższenie ciężarów, jak tego dowodzi ostatni wykaz finansowy. Mowca kończy, oddając pieczy rządu Słowieńców Karyntyi.

Następny mowca lewicy dep. Steudel wyraża ubolewanie z powodu zastósowania zbyt surowych środków przeciw stowarzyszeniom, zwłaszcza przeciw stowarzyszeniom robotników. Ganiąc wdzieranie się reakcyi do szkoły, wyraża jako dobry patryota rozczarowanie wobec błędnej polityki państwowej i oświadcza, że nie chce brać żadnego udziału w dzisiejszym systemie. Dlatego będzie głosował przeciw budżetowi.

Dep. Oelz (z prawicy) uważa dzisiejszy pauperyzm jako wynik rozluźnienia się warunków socyalnych, jako schorzałość organizmu państwowego. Konstatuje, że od r. 1874 rolnictwo zamiast czynić postępy, cofnęło się, że rękodzielnicy pozbawieni zarobku, emigrują tłumnie. Pierwszym warunkiem podniesienia smutnego stanu ekonomicznego jest przywrócenie równowagi w budżecie, co da się osiągnąć oszczędnością i sprawiedliwszym rozdziałem ciężarów. Mowca sądzi, że da się osiągnąć oszczędności w kilku ministerstwach, jak oświaty, spraw wewnętrznych, finansów. W ogóle trzeba, żeby administracya była tańszą, taką np. jak w Szwajcaryi. Ministerstwo dowiodło faktami, że chce być sprawiedliwe. Ale na to trzeba czasu. Przedewszystkiem potrzebną jest oszczędność w gospodarstwie państwa.

Dalsze szczegóły z wczorajszego posiedzenia podaje dzisiejsza depesza wiedeńska.

Dzienniki wiedeńskie dowiadują się, że w chwili sposobnej rozprawy budżetowe zostaną przerwane, aby umożliwić załatwienie noweli do ustawy o szkołach ludowych. Zdaje się, że jeszcze przed Świętami Wielkanocnemi rozpoczną się obrady nad czesko-morawską koleją transwersalną.

Wczoraj wieczorem miała zebrać się komisya dla zbadania sprawy Kamińskiego; równocześnie miała odbyć posiedzenie komisya wojskowa celem wysłuchania sprawozdania dep. Mattusza o noweli do ustawy o obronie krajowej i rozpoczęcia obrad nad tym przedmiotem.

Przedwczoraj ukonstytuowała się komisya polityczna Izby panów i przeszła do obrad nad projektem ustawy, określającym kompetencyę władz przy przekroczeniach ustawy o domokrąstwie. Po przyjęciu uchwał powziętych w tej sprawie przez Izbę deputowanych, załatwiła komisya liczne petycye i wybrała przewodniczącym księcia Czartoryskiego, zastępcą zaś ks. Liechtensteina

---

Według informacyi dzienników wiedeńskich, zgodnej z treścią naszego wczorajszego listu wiedeńskiego, p. minister handlu, przyjmując deputacyę Koła polskiego, która przybyła doń z prośbą o przeniesienie dyrekcyi galicyjskich kolei państwowych do Lwowa i zaprowadzenie w urzędowaniu języka polskiego, miał odpowiedzieć, że przed ukończeniem budowy kolei transwersalnej rząd nie może powziąć w tym wypadku żadnej stanowczej uchwały; rząd w zasadzie nie jest przeciwny życzeniom Koła polskiego, musi jednak oświadczyć, że pragnie, aby dyrekcya wydziału handlowego znajdowała się we Wiedniu.

Donieśliśmy już wczoraj, że rada nadzorcza kolei Karola Ludwika postawiła na porządku dziennym tegorocznego walnego zebrania akcyonaryuszów między innemi projekt zbudowania linii z Rzeszowa do Rozwadowa. „Zarząd kolei Karola Ludwika — pisze *Presse* — już przez nabycie koncesyi na budowę linii Jarosław-Sokal złożył dowód, że zwraca baczną uwagę na rozwój kolei lokalnych. Nowa linia rzeszowsko-rozwadowska, w sprawie której nie rozpoczęły się zresztą jeszcze rokowania o nabycie koncesyi, miałaby tylko podrzędną doniosłość strategiczną, w pierwszym zaś rzędzie byłaby koleją czysto ekonomicznego znaczenia i mogłaby oddać znamienite usługi głównej sieci; z tego też przeważnie powodu zarząd kolei Karola Ludwika wielką do niej przywiązuje wartość.“

Prace przedwstępne dla powołania do życia pułku kolejowego i telegraficznego postąpiły już o tyle, że formacya będzie mogła nastąpić najpóźniej w maju r. b. Korpus oficerów zostanie utworzony przez przydzielenie oficerów inżynieryi i pionierów.

Do *Köln. Ztg.* telegrafują z Paryża pod d. 26 b. m, że na radzie ministeryalnej uchwalono ażeby sprawy wyznań, któremi dotychczas zawiadywało ministerstwo spraw wewnętrznych, przydzielić ministrowi sprawiedliwości.

Większość w Izbie deputowanych, która uchwaliła gabinetowi Ferrego wotum zaufania, składała się prawie z całego stronnictwa unii demokratycznej i republikańskiej i ze znacznego zastępu członków lewicy radykalnej. Mniejszość stanowiła lewica i 45 deputowanych najskrajniejszej lewicy. Radykalna *Lanterne* proklamowała Thibaudina zaraz po uchwale w Izbie jako rzeczywistego reprezentanta rządu republikańskiego.

Książę Chartres wyjechał z Paryża do Cannes, gdzie bawi także hrabia Paryża.

Wczoraj przybył do Paryża Gladstone i zabawi dwa dni.

Polit. Corresp. donosi, że Francya sprzeciwiać się będzie stanowczo ponownemu mianowaniu gubernatorem Libanu Rustema baszy. W Syryi wywołano formalną agitacyę przeciw Rustemowi i przygotowano petycyę z 17 000 podpisów, upraszającą mocarstwa, ażeby go nie zatwierdziły na dotychczasowej posadzie mimo propozycyi Porty.

Berliner Polit Nachrichten dowiadują się z Paryża, że z chwilą zamianowania senatora Challemel-Lacour ministrem spraw zagranicznych upadła kombinacya powierzenia ambasady francuskiej w Wiedniu hr. Montebello. Dotychczasowy bowiem poseł w Brukseli przyłączył się do tych dyplomatów francuskich, którzy z powodu nowego składu gabinetu postanowili podać się do demisyi i nie przyjmować żadnych nowych funkcyj.

Według depesz londyńskich, mowa Parnella, wypowiedziana w parlamencie angielskim w własnej i stronnictwa obronie, zrobiła jaknajgorsze wrażenie. *Times* oświadczają, że Parnell, wyznając otwarcie, iż nic go nie obchodzi wynik procesu dublińskiego, wystawił jaknajgorsze świadectwo swojemu poczuciu moralności. *Standard* poczytuje mowę Parnella za gorszą, niż było milczenie. *Daily News*, organ ministeryalny ocenia najprzychylniej obronę szefa deputacyi irlandzkiej.

Policya dublińska zawiadomiła sąd, iż odkryła już miejsce pobytu zagadkowej osobistości *Numer Pierwszy*. Przeciwko oświadkowi Careyowi mnożą się poszlaki, że brał czynny udział w wielu innych krwawych zamachach, o których nie czynił wzmianki przed sądem.

Z kół watykańskich donoszą do *Pol. Corr.*, że według panującego tam przekonania wkrótce zniesiony zostanie w Prusiech przepis obowiązujący władze duchowne do donoszenia o mianowaniu proboszczów (*Anzeigepflicht*).

Według depeszy londyńskiej *Pol. Corr.* konferencya dunajska prawdopodobnie dzisiaj ukończy swoje czynności. Trudności w kwestyi Kilji zostały załatwione na podstawie porozumienia między pełnomocnikami Rossyi i Anglii, na które *a priori* zgodzili się inni pełnomocnicy.

Książę Aleksander bułgarski przedwczoraj zamknął skupczynę przemową, w której podziękował deputowanym za ich działalność uwieńczoną pomyślnemi rezultatami. Książę podpisał ustawę o organizacyi sądownictwa w Bułgaryi na wzór rossyjskiego.

Z Teheranu donoszą, że szach perski wybierze się na wiosnę w podróż do Europy. Najpierw uda się do Moskwy, gdzie będzie obecny na koronacyi, później zaś odwiedzi stolice Austryi i Włoch i powróci na Konstantynopol do Persyi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 27 lutego. W dalszym ciągu rozprawy budżetowej p. Magg oblicza, że niedobór przewyższa 28 milionów, gdyż dodać należy umorzenie renty i zapomogę dla Tyrolu. Z porównania dzisiejszego preliminarza ze stanem przed trzema laty wynika, że po strąceniu dochodów z cła i tytoniu, ludność opodatkowana jest o 18 milionów wyżej, że zatem rząd nie dotrzymał przyrzeczeń co do oszczędności. Mowca rozbiera kwestyę narodową i żali się na ucisk niemieckości. Wspominając o założeniu *Länderbanku* dodaje, że zakład ten rozminął się z drogami starej, poczciwej Austryi.

Pos. Pflügl uważa budżet tegoroczny za bardzo korzystny w porównaniu z zeszłorocznym. Niedobór właściwie jest tylko na papierze i będzie pokryty bez ofiar ze strony opodatkowanych. Mowca podnosi potrzebę oszczędności w wydatkach na cechowanie miar i wag, na szkoły i dla tryesteńskiego *Lloyda*. Duchowieństwo otrzymuje jako dodatek ze skarbu państwa tylko milion, a więc piątą część tego, co pobierają woźni. Mowca podnosi myśl, żeby urzędnicy sami tworzyli sobie fundusz pensyjny, przeznaczając na to pewien procent z płac.

Jutro dalszy ciąg rozprawy.

Berlin, 27 lutego. Najdostojniejszy Cesarzewicz austryacki Rudolf przybył tu o godzinie 2 i został na dworcu powitany przez cesarza, cesarzewicza i księcia Wilhelma. Powitanie było jaknajserdeczniejsze. Cesarz odwiózł Gościa do zamku, gdzie nastąpiło powitanie z księciem Walii.

Praga, 28 lutego. Generał jazdy hr. Wallmoden umarł tu wczoraj po południu.

Paryż, 28 lutego. Aresztowano tu indywiduum nazwiskiem Byrne. Uwięziony zaprzecza, jakoby był sekretarzem irlandzkiej ligi agraryjnej, który także nazywa się Byrne.

Paryż, 28 lutego. Generał Fevrier mianowany został komendantem szóstego korpusu w miejsce zmarłego generała Chanzy.

Wiedeń, 28 lutego. (*Tel. pryw.*) Jak słychać, prawica zamierza już dzisiaj postawić wniosek o zamknięcie dyskusyi ogólnej nad budżetem. W razie przyjęcia tego wniosku przemawiałby z lewicy jeszcze tylko dep. Menger, Beer, Scharschmid, z prawicy Mattus, Hausner i Coronini. Jutro zabraliby głos mowcy generalni i generalni sprawozdawcy.

Wiedeń, 28 lutego. (*Tel. pryw.*) Na wczorajszem posiedzeniu komisyi parlamentarnej, zwołanej dla zbadania sprawy Kamińskiego, byli obecni z ministerstwa handlu szef sekcyi Pusswald i radcy dworu Pischhof i Lilienau, przyczem dawali wyjaśnienia na różne pytania. Komisya uchwaliła przesłuchać na następnem posiedzeniu dr. Kamińskiego.

Berlin, 28 lutego. (*Tel. pryw.*) Z powodu artykułu *Gołosa* pochwalającego przemówienia posłów Richtera i jego przyjaciół politycznych w parlamencie niemieckim podczas obrad nad budżetem wojennym, pisze *Nordd. Allgemeine Zeitung*, że niezauważano wcale, aby *Gołos* umieścił wstępne artykuły o znacznem podwyższeniu rossyjskiego budżetu wojskowego, i o nadzwyczajnych wcale nieogłoszonych zabiegach dla wzmocnienia i rozszerzenia fortyfikacyj.

Rzym, 28 lutego. Wczoraj wieczór eksplodowały równocześnie trzy petardy papierowe na placu kwirynalskim, w westybulu pałacu Chigi i na placu weneckim, lecz nie sprawiły żadnej szkody. Obiegają pogłoski, że policya aresztowała kilka osób.

Rzym, 28go lutego. (*Tel. pr.*) Przed pałacem ambasady austryackiej wczoraj wieczorem eksplodowała bomba. Równocześnie rzucono bombę przed pałacem królewskim. Nikt nie został raniony, nikogo też nie aresztowano.

Rzym, 28 lutego. (*Tel. pryw.*) Z Catanii donoszą: Generał Pallavicini przybywszy wczoraj do tego miasta z wojskiem z Palermo, gdy nie mógł z powodu bardzo licznie na ulicach zgromadzonej publiczności dostać się do koszar, dał rozkaz wojskom do oczyszczenia ulic. Wojsko z bronią w ręku torowało sobie drogę, poczem obsadziło główniejsze place i ulice.

Aleksandrya, 28 lutego. Znaczna część mieszkających tu Europejczyków podpisuje petycyę, w której żądają stałej okupacyi angielskiej dla swego bezpieczeństwa.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27 lutego 1883, godzina 1, min. 40. Losy kredytowe 171·—, Węg. akcye kredyt. 315·50, Akcye anglo-austr. 122.75, Akcye banku Union 120·25, Akcye kolei Karola Ludwika 309·75, Akcye kolei północnej 279 25, Akcye kolei południowej 144·70, Akcye kolei Alföld. 170 —, Akcye kolei Elżbiety 214 25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 164·— Wiedeńskie losy 125·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 95·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·—, Losy regulacy Cisy 110·25, Losy tureckie 25·75, Węgierska renta 120·—, Akcye banku związkowego 113·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·20, Węgierskie losy 118·—, Marka niemiecka —.—, Usposobienie osłabione

Wiedeń, 27 lutego 1883, godzina 5 min. 30. Akcye kredytowe 315·75, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 310·25, Południowa —·—, Renta papierowa 78·37, Galicyjskie listy zastawne 101·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 99 50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·49—, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 28 lutego 1883, godzina 10, min. 40. Akcye kredytowe 315·75 Anglo-Austr. 123·—, Unionbank 120·40, Kolej Karola Ludw. 310·—, Południowa 144·30, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne [illegible]—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—. Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9 49[illegible] Rubel papierowy 1·20 —. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 27 lutego. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10· do 11·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł. kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 32·— do 32 25 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.42 do 9·45 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 13 88 zł. Berlin. Pszenica żółta (maj—czerwiec) 185·25 m, żyto —·— m., spiritus 53·40, olej rzepakowy 80·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 59·10 fr., olej rzepakowy 104·— fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza ·—. Kolonia: Pszenica —·—

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

☞ Do dzisiejszego numeru dołącza się **ogłoszenie księgarni Polskiej** co do sprzedaży dzieł powieściowych, historycznych i naukowych po zniżonych cenach.

Przyjechali do Lwowa
dnia 28 lutego 1883

Hotel Georges.

Pp. M. Br. Błażowski z Dobrowody. Ks. S. Skórski z Rosochowadźca. M. Krasny z M. Ostrawy. I. Margulies z Odessy.

Hotel Langa.

Pp. I Steliczek z Wolfgang S Frankl z Wiednia S. Benedikt z Czerniowiec D. Markus z Wiednia. J Gawroński z Niska

Hotel Angielski.

Pp. A. Bielski z Chyrowa. W. Czajkowski z Swierza. B. Skibniewski z Balic. W. Krzyżanowski z Hulcza Ks. G. Szaszkiewicz z Przemyśla Ks. F. Chmielowski z Czyszek.

Hotel Europejski.

Pp. K. Lande z Wrocławia. Dr. H. Loschütz z Wiednia. W. Raciborski z Rossyi. F. Lehm z Pruss I. König z Pruss. J. Libesny z Wiednia.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. S. hr. Badeni do Radziechowa. W. hr. Łubieński do Zassowa. F. hr. Wallis do Bortnik. I. hr. Męciński do Partynia. J. hr. Koziebrodzki do Podhajczyk. L. Janocha do Strzylcza A. Piotrowski do Brodów, K. Kosielski do Brodów. B. Komarnicki do Pobocza. L. Szawłowski do Przewłoki.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł., **pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**, miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przepółnocą pociąg pospieszny, o godz. 4 min 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min 9 po południu pociąg mieszany

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 in.m 53 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na **Stryj,** rano o [illegible] 7 min [illegible] pociąg mięszany; w[illegible] o godz 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 6 ra[illegible] pociąg pospieszny, o godz. 12 min 30 po południu i o godz. 10. min. 33 wieczór pociąg mieszany.

Przychodzą do Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego)

Ze Stanisławowa: na **Stryj,** rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz 10 min 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min 50 rano i o godz 4 min. 12 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 13 rano i godz. 3 min 39 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min 20 przed południem mięszany

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie)
z dnia 28 lutego 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 729.45mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 0.0°C. Psychrometr wilgotny — 0 6°C. Prężność pary 4.1mm. Wilgoć 89%. Zachmurzenie 10. Wiatr W3 Ozon 9.

Temperatura powietrza + 0.0°R.
Barometr opada.
Stan barometru nad poziom morza 755.45mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$

Dla 1 marca

E. $= 12^m\ 34,^s_{07}$. $\Theta^0 = 22^h\ 35^m\ 31,^s_{99}$.

Zachód słońca 28go lutego 5h 38m.,5.; wschód o 18h. 46m.,4.

27 lutego 1883.	2^h	9^h	19^h
Stan barometru w milimetr.	$735,_{05}$	$733,_{80}$	$725,_{15}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$-1,_{2}$	$-2,_{4}$	$-1,_{0}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$-2,_{2}$	$-2,_{8}$	$-1,_{2}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$3,_{4}$	$3,_{5}$	$4,_{1}$
Wilgotność powietrza względna w %.	81	92	96
Stan nieba.	5	10	10
Kierunek wiatru.	wn.	w.	sw.
Moc wiatru.	1	2	5
Ilość opadu mierzona o 2^h $0,_{5}$mm, śnieg.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. — $1,_{2}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. — $5,_{3}$.			

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 27 lutego 1883.

	płacą (waluta austr.) zł.	ct.	żądają (waluta austr.) zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	309	—	312	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	169	50	172	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	304	50	308	50
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. Lit. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97	65	98	65
„ „ „ 4 pr. w. a.	89	50	91	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	97	65	98	65
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86	75	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	100	60	101	60
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	75	97	75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	99	75	100	75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100	—	102	—
„ „ „ „ 5 pr. w. a.	94		96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97	60	98	90
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ Stanisławowa	22	—	24	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	53	5	64
Dukat cesarski	5	57	5	67
Napoleondor	9	44	9	54
Półimperyał	9	72	9	83
Rubel rossyjski srebrny	1	55	1	65
„ „ papierowy	1	18½	1	20½
100 marek niemieckich	58	20	58	85
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 24 lutego 1883

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.20	78.35
luty-sierpień	78.25	78.40
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78.50	78.65
kwiecień-październik	78.50	78.65
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	118.50	119.—
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	130.—	130 50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	137.—	137.50
„ „ 1864 po 100 zł.	169.75	170.50
„ „ 1864 po 50 zł.	170.25	171.25
Renty Com. po 42 lir austr.	37.—	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	147.—	147 50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.95	93.10
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	97.45	97.60
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	97.—	98.—
Galicyi	98.—	98.50
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	97.75	98.25
Węgier	98.75	99.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	120 50	120.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	304 30	304·60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	870.—	872.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	829.—	830.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	608.—	60[illegible].—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	214.—	214.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2750.—	2753.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	308 50	309.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	170.25	171.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	336.20	336.60
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	142 10	142.40
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	162·—	162.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 25 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.50	96.—
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.50	98.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	102.—	103.—
„ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106 50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.—	91.—
„ „ „ po 5 proct.	98.—	98.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	98.50
Gal. banku hip. po 5 proc.	100.75	101.25
Gal. Zakł. kred. włość. po proc.	99 60	100.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.40	100.70
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po [illegible]½ proc.	101.—	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.6[illegible]	93.90
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.25	92.75
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	104.[illegible]	105.—
„ po 100 zł. w. a.	100.50	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98.70	99.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.40	93.80
z r. 1867	98.25	98.75
z r. 1868	93.50	94.—
z r. 1872	92.—	92.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	91 50	91.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170.75	171
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38 25
Tow. żegl. [illegible] po 100 zł. [illegible]	108.75	109.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.75	19 50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23 25	23·75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	37.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.50	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.25	45.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22 50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.—	39.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.70	1[illegible]
Paryż za 100 fr.	47.45.50	47.50.—

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.64.—	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.49.—	9.50.—
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 27 lutego 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	35
„ „ „ w srebrze	78	65
Renta w złocie	97	15
5% austr. renta marcowa	93	20
Akcye banku wiedeńskiego	327	—
„ „ kredytowego	313	—
Londyn	119	80
Srebro	—	—
Napoleondor	[illegible]	48½
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	50

Konkursa.

L. 307|p. (1357)
Konkurs celem obsadzenia dwóch posad radców skarbowych w randze VII klasy, ewentualnie dwóch posad sekretarzy w randzie VIII klasy, ewentualnie dwóch posad adjunktów w randze IX. klasy, ewentualnie jednej posady koncypisty w randze X. klasy, w c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie, a względnie w Ekspozyturze tejże Prokuratoryi w Krakowie.

Kompetenci winni swe podania zaopatrzone dowodami wymogów przepisanych, tudzież znajości języków krajowych wnieść w drodze właściwej w przeciągu czterech tygodni do c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie.

We Lwowie, dnia 26 lutego 1883.

L. 307|pr. (1358)
Konkurs celem obsadzenia posady woźnego przy c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie z roczną płacą 300 złr. w. a. 25% dodatkiem aktywalnym i systemizowaną odzieżą urzędową.

Kompetenci o tę według ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p nr. 60) dla wysłużonych c. k podoficerów zastrzeżoną posadę, winni wnieść nalezycie udokumentowane i własnoręcznie pisane podania w przeciągu sześciu tygodni do c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie i wykazać się, że posiadają zupełną fizyczną i umysłową zdatność, że władają językami krajowymi i językiem niemieckim w mowie i pismie i że zachowanie ich jest nienaganne.

We Lwowie, dnia 26 lutego 1883

L. 1594. (1222 2—3)
Celem obsadzenia w obrębie c. k. Dyrekcyi lasów i domen jednej posady c. k. nadzorcy lasów z roczną płacą 400 złr. wraz z 25 prc. dodatkiem aktywalnym, poborem drzewa opałowego tudzież wolnem pomieszkaniem, — jeżeli na stanowisku służbowem znajdować się będzie, rozpisuje się konkurs.

Władza udzielająca posadę zastrzega sobie jednakże prawo przyjętego nadzorcę lasów, w razie uznania go niezdolnym do tej posady lub gdyby pod innym względem wymogom nie odpowiadał, po upływie pierwszego roku, który rokiem próbnym być ma, w krótkiej drodze ze służby wydalić, w którym wypadku wydalony wszelkie z mianowania wypływające prawa i pożytki traci.

W razie stałego przyjęcia, zostanie czas próbny, do służby wliczonym.

Podania własnoręcznie pisane i zawierające dowody co do wieku, stanu, dotychczasowego zatrudnienia, moralności znajomości języka polskiego i niemieckiego w słowie i pismie, tudzież co do złożonego z postępem egzaminu państwowego dla nadzorców lasów & pomocników techniczno-lasowych, wnieść należy w drodze przepisanej do 1go kwietnia 1883 do Prezydyum c. k Dyrekcyi lasów i domen we Lwowie.

Prawo pierwszeństwa mają podoficerowie uprawnieni wedle ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (dz. p. p. z r. 1872 nr. 60) do uzyskania służby cywilnej, przeto ci ostatni jeżeli jeszcze w czynnej służbie pozostają, zaopatrzone certyfikatami podania w drodze przełożonej c. k. Władzy wojskowej, (wojskowej komendy lub zakładu) zaś jeżeli już nie należą do związku wojskowego, w drodze odnośnego c. k. Starostwa wnieść mają.

C. k. Dyrekcya lasów i domen.
Lwów, dnia 16 lutego 1883.

L. 3536. (1278 2—3)
Ogłoszony do l. 23845|1882 z dnia 31 stycznia 1883 konkurs na posadę c. k ekspedyenta w Gajach wyżnych, niniejszem odwołuje się.

Lwów, 21 lutego 1883.

L. 1168|p. (1277 2—3)
Prezydyum Magistratu król stoł. miasta Lwowa rozpisuje niniejszem konkurs z terminem do dnia 31 marca 1883 celem obsadzenia jednej posady sekretarza Magistratu w IV. randze etatu służby miejskiej z płacą rocznych 1.200 złr. i dodatkiem na pomieszkanie 300 złr. ewentualnie celem obsadzenia jednej posady komisarza konceptowego w V. randzie z płacą 900 złr. i dodatkiem 240 złr., i posady koncypisty w VI. randzie z płacą 600 złr. i dodatkiem 180 zł.

Do każdej z powyższych posad przywiązane jest nadto prawo do emerytury, tudzież prawo uzyskania dwóch dodatków pięcioletnich po 100 złr.

Od kandydatów na powyższe posady wymaga się ukończonych nauk prawniczych, odbytych z dobrym postępem teoretycznych egzaminów państwowych, względnie osiągnięcego stopnia dra praw. tudzież złożonego z dobrym postępem egzaminu praktycznego jaki dla urzędników Państwa tej kategoryi jest przepisany.

Podania należycie ostemplowane i zaopatrzone w wymagane wyżej dowody wniesione być mają w oznaczonym terminie do Prezydyum Magistratu.

We Lwowie, dnia 20 lutego 1883.

L. 532. (1229 3—3)
Przy c. k. sądzie powiatowym w Monasterzyskach uwolniona jest posada funkcyonaryusza c. k. Prokuratoryi Państwa dla spraw karnych o przekroczenia, z rocznym wynagrodzeniem 100 złr.

Ktoby chęć miał o tę posadę się ubiegać, ma swe podanie wykazujące znajomość obu języków krajowych i niemieckiego, niemniej przebieg swego dotychczasowego zajęcia do 31 marca b. r. w tej c k. Prokuratoryi Państwa złożyć.

Stanisławów, 18 lutego 1883.
C. k. Prokurator.
Radca wyższ. sądu krajow.
Paulo.

L. 3676. (1227 3—3)
Przy c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie opróżniona jest posada strażnika cywilno-policyjnego z roczną płacą 360 złr. wraz z 25 prc, dodatkiem i prawem do dodatków decenalnych.

Ubiegający się o tę posadę, którzy zadość uczynili wymaganiom ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 nr. 60 Dz. p. p. powinni wnieść własnoręcznie pisane podania do c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie do dnia 20 marca 1883.

Nadmienia się, że przyjęty podlega 6 miesięcznej próbie służbowej.

Z c. k. Dyrekcyi Policyi
Kraków, dnia 21 lutego 1883.

Licytacye.

L. 5427. (209 2—3)
W dniach 20 kwietnia, 25 maja i 28 czerwca 1883 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczej leżącej masy po Tanazym Matijczuku własnej, w Tekuczy pod l. k. 1 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Moszka Schera w kwocie 60 złr. w. a.

Cena szacunkowa wynosi 250 zł. w.
Zakład 25 zł. w. a.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniona realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu ustanowiono Grzegorza Jasińskiego z Peczeniżyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w t. s. registraturze przejrzane C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, dnia 20 września 1882

L. 10624. (1062 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 198 zł. 45 ct. 198 zł. 45 ct. 3339 zł. 47 ct. z pn. od Mojżesza i Ryfki Barasch należącej się, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności w Złoczowie pod l. k 212|1 i 2 położonej Mojżesza i Ryfki Barasch wedle Dom. X. pag. 11 n. 13 haer. własnej, w tutejszosądowem zabudowaniu dnia 16 marca 1883, o godzinie 11 przedpołudniem jako na III. terminie pod warunkami, w tusądowej uchwale z dnia 5 sierpnia 1882, l. 5413 ustanowionemi z tem jednak ułatwieniem, iż jako wadyum tylko 5pr. ceny wywołania 9000 zł. wa. to jest 450 zł. wa. złożyć należy i że realności te na powyższym terminie także niżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane będą

Warunki przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 25 kwietnia 1882, do tabuli weszl, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub inne uchwały w tej sprawie licytacyi albo ekstrylakcyi dotyczące albo wcześnie albo wcale nie zostały doręczone ustanowiono tusądową uchwałą z 5 sierpnia 1882, l. 5413 adwokata Dr. Heynego z zastępstwem adw. Dr. Mijakowskiego na kuratora.

Złoczów, dnia 30 grudnia 1882

M. 8053. (1332 1—3)
C. k sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że dnia 14 marca i 18 kwietnia 1833, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie sądzie publiczna sprzedaż przez licytacyę połowy domu pod l. k. 109 w Żywcu wraz z gruntami do niej przynależacymi wedle księgi głów. miasta Żywca Tom III. str. 100 Jana i Maryanny Manl tzów własnej, na rzecz Szymona Mosesa celem zaspokojenia sumy 150 zł. w. a. przyn. Ewentualny termin do ułożenia dalszych warunków w dniu 16 maja 1883.

Cena szacunkowa 1.530 złr.
Wadyum 153 złr.

Protokół oszacowania, warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tutejszo sądowej registraturze.

C k. sąd powiatowy.
Żywiec, 27 stycznia 1883.

L. 5341. (736 1—3)
Sąd obwodowy odbędzie w sprawie gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie przeciwko Helenie Osieckiej pto 6606 złr. 32 ct. 8800 złr. 76 ct i 9000 złr. w. a. z pn. sprzedaż przez licytacyą dóbr Zborowice Heleny Osieckiej własnych, dnia 25 kwietnia 1883 i dnia 6 czerwca 1883 o godzinie 10 rano nie poniżej ceny 49081 złr. w. a., wadyum 10 prc. ceny.

Resztę z aktów powziąć.

O tem zawiadamia wszystkich tych wierzycieli, którzy w dniu 23 kwietnia 1882 na hipotekę dóbr Zborowice weszli, lub którym teraźniejsza lub przyszłe uchwały w niniejszej sprawie egzekucyjnej doręczone nie zostaną do rąk kuratora adwokata Dra Ber sona z substytucyą adw Dra Jarosza

C k sąd obwodowy.
Nowy Sącz, 18 listopada 1882.

L. 32226. (998 1—3)
C. k sąd delegowany miejski w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 150 zł. odbędzie się na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego w Krakowie w gmachu sądowym w trzech terminach: dnia 26 kwietnia. 29 maja i 28 czerwca 1883, każdym razem o 10tej rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. w h. 74 w Czyżynach w powiecie Krakowskim położonej.

Cena wywołania wynosi 350 zł. wadyum 35 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Horowitz w Krakowie.

Kraków, 28 listopada 1882.

L. 258. (958 1—3)
W dniach: 28 lutego, 28 marca i 2 maja 1883, o 10 godzinie rano, zostanie przymusowo sprzedaż realności pod l. 84 w Nadbrzeziu położona, wykazem hipotecznym gminy Nandbrzezie l. 37 objęta a Jana Machaja własna, w c. k. sądzie powiatowym w Tarnobrzegu przedsięwzięta.

Cena szacunkowa wynosi 2302 zł 50 ct. w. a, wadyum 231 zł. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Tarnobrzeg, 22 stycznia 1883.

L. 8056. (1341 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że przedsięweźmie licytacyę realności pod l. k. 133 w Sanoku, względnie przedniego domu tejże do masy spadkowej Berla Epsteina należącej na jednym terminie dnia 15 marca 1883 o godzinie 9 rano, na którym taż za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny szacunkowej wynoszącej 4267 zł. 10 ct. sprzedaną będzie Wadyum 427 zł.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. Ludwik Świerczyński w Sanoku.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszym sądzie

Sanok, dnia 18 listopada 1882.

L. 20767. (1348 1—3)
C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia że w celu zaspokojenia wierzytelności Salamona Judenfreunda przeciw Prociowi Loburowi w kwocie 150 zł. z przyn. odbędzie się dnia: 16 marca i dnia 10 kwietnia 1883 o 10 rano, w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Procia Lobura własnej, nietabularnej w Hanusowcach pod l. k. 50 położonej która przy tych terminach tylko wyżej ceny szacunkowej 166 zł lub za takową sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 16 zł. 60 ct.
Stanisławów, 30 grudnia 1882.

L. 1273. (1327 1—3)
W dniach 15 marca, 19 kwietnia i 21 maja 1883, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej. pod nr. konsk. 19 subreb 27 w Uniowie położonej, dłużnika Michała Suchockiego własnej, w tutejszym sądzie na rzecz Zakładu kredytow. włościańskiego na zaspokojenie 10 rat po 6 złr. i reszty kapitału 73 złr. 9 ct. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 200 złr.
Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze

C. k. sąd powiatowy.
Przemyślany, 26 września 1882.

L. 12103. (1267 1—3)
C. k sąd powiatowy w Jarosławiu ogłasza, iż na zaspokojenie resztującej pretensyi Markusa Adlera 150 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 13 kwietnia i 18 maja 1883, zawsze o 10 godzinie rano, przymusowa sprzedaż gospodarstwa włościańskiego Maryi Pruchnickiej lk. 101 w Potkiniach ciała tabularnego niestanowiącego. Gdyby ta realność na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie została a wyznacza sąd trzeci termin na dzień 1 czerwca 1883 o 10 godziuie rano celem ułożenia warunków ułatwiających. Cena szacunkowa 1640 zł Wadyum 164 zł. w. a.

Jarosław, 20 stycznia 1883.

L. 4785. (1326 1—3)
W dniach 15 marca, 19 kwietnia i 21 maja 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnych pod nr. konsk. 83 i 9 w Ostałowicach położonych dłużników Hryńka Górskiego i Danyły Gołycza własnych w tutejszym sądzie na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Przemyślanach na zaspokojenie sumy 31 złr. z pn. każdym razem o godzinie 11 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena wywołania realności pod l. 83 wynosi 747 złr., zaś pod l. 9. 1466 złr.

Wadyum 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Przemyślany, 13 grudnia 1882.

L. 9996. (916 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że na dniu 16 marca 1883, na dniu 19 kwietnia 1883 i na dniu 22 maja 1883 każdym razem o 11 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 95 w Strzelczyskach położonej, Tomasza Wierzbickiego własnej, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego, w kwocie 50 złr. z pn. z dołożeniem że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową przy trzecim terminie zaś za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wywołalna wynosi 725 złr. w. a.

Zakład 72 złr w. a.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania wraz z warunkami licytacyi przejrzeć można w kancelaryi sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanawia się p. Bazylego Minkowicza z Mościsk.

Mościska, 4 stycznia 1883.

L. 6803. (1328 1—3)
W dniach 16 marca, 20 kwietnia i 22 maja 1883, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk 68 subrep. 81 w Wiśniowczyku położonej, masy spadkowej Michała Sztojka własnej, w tutejszym sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 137 złr. 27 ct z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 500 złr.
Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k sąd powiatowy.
Przemyślany, 31 grudnia 1882

L. 3335. (1330 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Piotrowi Wasyliszyn w kwocie 100 złr. w dniach 7 marca 1883, 11 kwietnia 1883, i 16 maja 1883 publiczna sprzedaż realności pod l k. 43 subrep 47 w Dźwiniaczu dolnym położonej, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 150 złr przeprowadzoną będzie tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej. Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Namieśniowskiego z Ustrzyk.

C. k. sąd powiatowy.
Ustrzyki, dnia 19 grudnia 1882.

Licytacye.

L. 28019. (593 3—3)

Dnia 5 marca i 9 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sprawie egzekucyjnej Isaka Steuermana przeciw Leibie i Ryfce Magerom pto 59 zł. 21 ct., przymusowa jawna licytacyjna sprzedaż szybów nr. 761 i 763, tudzież udziałów szybowych w $37\frac{1}{2}$% w szybach nr. 2261 i 2262 w Borysławiu położonych, dłużników własnych.

Cena szacunkowa wywołania szybów nr. 761 i 763 po 100 zł., zaś 37 prc. udziałów szybowych w szybach nr. 2261 i 2262 po 37 zł. 50 ct. wynosi.

Na powyższych terminach szyby i udziały szybowe tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 10 kwietnia 1883 o godz. 9 rano.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. adw. Popławski w Drohobyczu.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, 23 grudnia 1882.

L. 29837. (599 3—3)

C k. sąd delegowany miejski cywilny w Krakowie rozpisuje ponownie pod lżejszemi warunkami egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 19 w Prądniku białym położonej, wedle księgi głównej gminy katastralnej Prądnik biały l. w. h. 19 n. 1 haer. na rzecz masy spadkowej Markusa czyli Manesa Brennera zapisanej celem zaspokojenia należytości funduszu indemnizacyjnego w kwotach 5077 zł. 64 ct., 2184 zł. 88 ct. z 5 prc. odsetkami po koniec grudnia 1876. 3205 zł. $72\frac{1}{2}$ ct. z odsetkami zwłoki w jednym terminie to jest w dniu 21 maja 1883 o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 9366 zł. 80 ct.

Reszta warunków licytacyjnych w registraturze sądowej przejrzaną być może.

Kuratorem dla niewiadomych z życia i z miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się adw. dra Ichheisera.

Kraków, 23 listopada 1882.

L. 5378. (430 3—3)

C. k. sąd obwodowy rzeszowski wiadomo czyni, że celem zaspokojenia wierzytelności kasy oszczędności rzeszowskiej w kwocie 360 zł., 360 zł., 360 zł. 360 zł. i 4320 zł w. a. z pn. ponowna przymusowa sprzedaż realności pod nr. 56 w Rzeszowie położonej, do Pinkasa Fränkla, Oziasza Fränkla i Feigi Lustman należącej, w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na dniu 1 marca 1883 o godzinie 10 z rana przedsięwziętą będzie pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się wartość realności w ilości 6000 zł., w którym to terminie realność ta niżej ceny wywołania nie będzie sprzedaną.

2. Realność ta sprzedaną będzie ryczałtowo i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi $\frac{1}{10}$ część ceny wywołania mianowicie sumę 600 zł., bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach kasy oszczędności miasta Rzeszowa, bądź w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego lub austryackiego banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego kursu tychże, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiźnie złożonem było temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

O rozpisanej tej licytacyi zawiadamia się kasę oszczędności rzeszowską, dłużników i wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś tych, którymby uchwała ta lub późniejsze z jakiejkolwiek przyczyny doręczone być nie mogły, lub którzyby prawa zastawu na egzekucyjnej hipotece później uzyskali, do rąk już pierwej ustanowionego kuratora p. adw. dra Rybickiego, któremu za substytuta p. adw. dra Bindera się dodaje.

Rzeszów, 28 grudnia 1882.

L. 32216 (666 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w kwocie 1100 zł. z pn. odbędzie się w dniach 11 kwietnia, 16 maja i 14 czerwca 1883 o 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 62 i 91 w Prądniku czerwonym położonej, Ignacego Tomsińskiego własnej.

Cena wywołania 2000 zł.

Wadyum 200 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Weigel z Krakowa.

Kraków, 16 listopada 1882.

L. 12011. (479 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, iż celem ściągnięcia wierzytelności Dressli Müller w kwocie 457 zł. 55 ct. aw. odbędzie się publiczna sprzedaż w drodze licytacyi realności pod lk. 105|357 na Zasaniu w Przemyślu położonej, dłużników Dmytra i Maryi Lewickich własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to w jednym terminie dnia 5 marca 1883 o godzinie 10 z rana w biurze nr. 8 tut. sądu za jakąbądź cenę pod ułatwiającemi warunkami.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności 2420 zł. 37 ct. a. w.

Wadyum wynosi 240 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół opisania i oszacowania w tus. registraturze przejrzeć można.

Przemyśl, 6 grudnia 1882.

L. 53972. (696 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia ck. uprz. galic. akc. bankowi hipotecznemu we Lwowie należących się pretensyj 414 zł., 414 zł. i 879 zł. 10 ct. z pn. odbędzie się dnia 12 kwietnia, 17 maja i 21 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do masy spadkowej Samuela Margosches wedle dom. 25 pag. 98 n. 6 haer. należącej części realności pod l. $126\frac{2}{4}$ we Lwowie położonej, na których terminach te części realności tylko wyżej ceny wywołania 2030 zł. 97 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 264 zł złożoną być ma. Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli, tudzież dla wszystkich tych. którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 26 listopada 1882 rzeczowe prawa na wspomnianych częściach realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Szwedzicki kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Sokal mianowany został.

Lwów, 13 stycznia 1883.

L. 206. (662 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Samuela Ladena 50 zł. z pn. przedsięwziętą będzie w dniach 2 marca i 6 kwietnia 1883 zawsze o godz. 10 z rana w B. V egzekucyjna publiczna sprzedaż niewydzielonej, w księdze gruntowej niewpisanej realności pod l. 265 w Kołomyi, spadkobierców Michała Jackowskiego własnej.

Cena wywołania, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, jest wartość szacunkowa 566 zł 30 ct., wadyum wynosi 10 prc; resztę warunków można przeglądnąć w registraturze sądowej.

Z Rady c. k. sądu obwodowego

Kołomyja, 11 stycznia 1883.

L. 1025. (1014 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości. że w celu ściągnięcia sumy 8000 zł. w. a. z pn. na rzecz dr. Henryka Maxa odbędzie się dnia 16 marca 13 kwietnia i 11 maja 1883 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności do dłużniczki Sary Roth. a względnie do jej masy rozbiorowej należącej, pod l. 448|470 i 452|471 w Tarnopolu.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 22037 zł. 16 ct. w. a.

Wadyum 2000 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli Jana Zarzyckiego, Izraela Follendera i Wolfa Seida z miejsca pobytu niewiadomych, niemniej dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 21 stycznia 1883 do tabuli weszli, oraz dla tych wszystkich, którymby uchwała względem dozwolenia i rozpisania licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie adw. dra Horowitza z substytucyą adw. dr. Mantla w Tarnopolu.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, 30 stycznia 1883.

L. 1259. (556 3—3)

Lwowski c. k. Sąd krajowy jako władza nadkuratelarna niniejszem ogłasza, iż na dniu 1 marca 1883 o godzinie 10 z rana odbędzie się w sali rozpraw ustnych tegoż sądu krajowego dobrowolna publiczna sprzedaż należącej do potomstwa p. Jana Papiusa realności pod l. 9 i $10\frac{2}{4}$ a pod l. orient 8. przy ulicy Kopernika we Lwowie położonej.

Cenę wywołania poniżej której sprzedaż miejsca mieć nie będzie, ustanawia się na 52500 zł. w. a, a wadyum licytacyjne na 5000 złr. a. Resztę warunków sprzedaży przejrzeć można w aktach registratury sądowej, jak i na terminie licytacyi wobec delegowanej do takowej komisyi.

Lwów, d. 13 stycznia 1883.

L. 7059. (520 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Monasterzyskach ogłasza, że d. 29 marca, 4 maja i 4 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10. przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności ciała tabularnego nie stanowiącej. pod Nk. 3 w Międzygórzu położonej, dłużnika Oleksy Zarzyckiego własnej, na rzecz Mechla Leib Zulla na zaspokojenie pretensyi w kwocie 80 złr. a. w. z odliczeniem zapłaconej już kwoty 20 złr. a. w. z tem, że dopiero na trzecim terminie realność ta poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 160 złr. a. w. wadyum 16 złr. a. w. Resztę warunków wraz z aktem opisania i oszacowania wolno przejrzeć w t. s. registraturze.

Monasterzyska, 30 grudnia 1882.

L. 32222. (527 3—3)

Krakowski Sąd miejski delegowany ogłasza, iż celem zaspokojenia 5 rat po 15 złr. oraz reszty kapitału 54 złr. galicyjskiemu zakładowi kredytowemu przypadających, odbędzie się 27 marca, 24 kwietnia i dnia 28 maja 1883 o 9 rano egzekucyjna licytacya realności l. 45 w Zelkowie położonej, Tadeusza i Maryanny Czajkowskich własnej. Cena wywołania 850 złr. wadyum 85 złr. Resztę warunków licytacyjnych oraz wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze, kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Włyński z substytucyą adw. dr. Kleina w Krakowie.

Kraków, 31 października 1882.

L. 10833. (628 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przeprowadzi celem wydobycia sumy 424 złr. 66 ct. z 7% odsetkami od 21 kwietnia 1880 i kosztami egzekucyi 25 złr. 13 ct. c. k. uprzy. galic. akc. bankowi hipotecznemu we Lwowie od Chemy Korol się należącej przymusową licytacyę realności dłużniczki w Humieńcu, starostwie lwowskiem pod l. 95 now. położonej, wykazem hipotecznym 103 gminy Humieniec objętej, w dniu 8 marca 1883 o godzinie 10 rano w tusądowej kancelaryi, na którym realność ta za złożeniem wadyum 56 złr. 50 ct. także niżej ceny szacunkowej 1125 złr. za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Dla wierzycieli, którzyby po 10 grudnia 1882 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza doręczona być nie mogła, ustanowionym jest p. Mikołaj Machowski, kandydat notaryalny w Rzeszowie kuratorem.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 31 grudnia 1882.

L. 1667. (626 3—3)

Odnośnie do edyktu z 27 marca 1881 l 8557, ogłoszonego w nr. 108, 109 i 111 gazety lwowskiej, oznajmia się, że do licytacyjnej sprzedaży nietabularnej realności Mikołaja Josypeńki, położonej w Nadwórnie pod l. kons 278 subrep. 237 na rzecz pretensyi c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego pr. 100 złr wyznacza się trzeci termin na dzień 5 kwietnia 1883 9 godzinie z rana, na którym sprzedaż także niżej ceny szacunkowej 600 złr nastąpić może.

Wadyum zniżono do kwoty 30 złr. Resztę niezmienionych warunków można w sądzie przeglądnąć.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 31 grudnia 1882.

L 3438. (623 3—3)

C. k Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że dnia 2 marca, 6 kwietnia i 11 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w przymusowa egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi i Agnieszce Jachimowiczom pto 197 złr. ct. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 229/174 w Kuryłówce położonej, na 550 złr. oszacowanej. Zakład wyn si 55 złr. Waruki licytacyjne i odnośne akta złożono w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk, 30 grudnia 1882.

L. 5290. (427 3—3)

W c. k Sądzie powiatowym w Sądowej Wiszni odbędzie się celem zaspokojenia kwoty 137 złr 27 ct. z przynal. na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 29 w Zarzeczu położonej, spadkobierców Iwana Depiaka własnej, w trzech terminach, a to dnia 7 marca, 11 kwietnia i 16. maja 1883 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 250 złr. Wadyum 25 złr. Bliższe warunki w tutejszej registraturze.

Sądowa Wisznia, 10 grudnia 1882.

L. 38602. (1104 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości w kwocie 350 zł. z pn, odbędzie się na rzecz Adolfa Wienera w gmachu sądowym w dniach 3 kwietnia, 7 maja i 8 czerwca 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya połowy realności l. w. h. 68 w Prądniku czerwonym położonej Franciszki Grabczakównej własnej wraz z prawem dożywocia na tej połowie realności ciążącem, Franciszce 1° Grabczak, 2° Niemiec zastrzeżonem.

Cena wywołania 908 zł. 33 ct.

Wadyum 90 zł. $83\frac{1}{2}$ ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 15 czerwca 1883 o 10 rano

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Jan Hajdukiewicz w Krakowie.

Kraków, 20 stycznia 1883.

L. 2621. (1082 3—3)

W celu ponownego obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu, znaczków stemplowych, blankietów wekslowych i listów przewozowych rozpisuje się niniejszem konkurencyę za pomocą pisemnych ofert.

Ta hurtownia pobierająca wszystkie potrzebne materyały z c. k. magazynu tytoniu i stempli w Nowym Sączu obowiązaną jest udzielać potrzebnych materyałów tytoniowych 151 drobnym sprzedawcom tytoniu.

Roczna sprzedaż materyałów tytoniowych tej hurtowni wynosiła od 1 października 1881 do końca września 1882 kwotę 77.197 zł. $68\frac{1}{2}$ ct. w. a., z której na własną sprzedaż à la minuta i en gros konsumentów w III ćwierćroczu 1882 przypada kwota 4192 zł. $53\frac{1}{2}$ ct., sprzedaż zaś znaczków stemplowych, blankietów wekslowych i listów przewozowych wynosiła 15433 zł. 55 ct., dalej własna sprzedaż tytoniu w IV kwartale 1882, względnie w II kwartale prowizorycznego roku 2915 zł. 40 ct.

Nadanie tej hurtowni nastąpi zrazu prowizorycznie na jeden rok, a po upływie tego roku prowizorycznego na podstawie wyników sprzedaży w ciągu prowizorycznego roku i za porozumieniem się z prowizorycznie ustanowionym hurtownikiem, uskutecznionem będzie stanowczo oznaczenie jego poborów, lub gdyby to porozumienie nie mogło nastąpić rozwiązanie umowy.

Chcący ubiegać się o otrzymanie tej hurtowni, winni są złożyć przy którejkolwiekbądź c. k. kasie wadyum w kwocie 300 zł. w. a., a otrzymany kwit kasowy wraz ze świadectwem osiągniętej pełnoletności i świadectwem moralności dołączyć do odnośnej, wedle przepisanego i na ogłoszeniu konkurencyi znajdującego się formularza, wystawionej oferty, którą należycie znaczkiem stemplowym na 50 ct ostemplowaną, opieczętowaną i odpowiedniem napisem zaopatrzoną należy wnieść najdalej do 2 godziny po południu dnia 15 marca 1883 roku na ręce naczelnika c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu.

Bliższe warunki niniejszem rozpisanej konkurencyi, przejrzeć można w godzinach urzędowych w biurach c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu, tudzież u tutejszopowiatowych c. k. nadzorów straży skarbowej.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu

w Nowym Sączu, dnia 12 lutego 1883.

L. 10806. (1025 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 197 zł. 9 ct. w. z pn. przez c. k. uprz. zakład kredytowy włościański we Lwowie przeciw Stefanowi Pyżykowi vel Pyż wywalczonej, przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 8go marca, 12 kwietnia i 17 maja 1883 każdorazowie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. k. 37 i 38 sub. rep. 59 w Srokach w starostwie lwowskiem położon j, wykazem hipotecznym l. 95 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 500 zł.

Zakład wynosi 50 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, jednak tylko za taką cenę, która wyrówna wierzytelnościom na tej realności zahipotekowanym, a gdyby takowej nie uzyskano, ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 17 maja 1883 o godzinie 3 po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po dzień 10 maja 1882 uzyskali ustanawia się p. Karola Bercharda c. k. notaryusza ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tem uwiadamia się nieobecnego z miejsca pobytu nieznanego dłużnika Stefana Pyża doręczając uchwałę licytacyjną na ręce ustanowionego dlań kuratora p. Józefa Gryczmańskiego ze Szczerca.

Szczerzec, 31 grudnia 1882.

L. 3391. (921 3—3)
Niniejszem ogłasza się, że w sprawie Mojżesza Araka przeciw Herszowi Hamerowi odbędzie się celem zaspokojenia należytości 185 zł. w. a. z pn. sprzedaż publiczna czwartej części realności pod l. k. 5 stara 570 nowa w Grzymałowie położonej wedle dom. T. I p 7 n. 2 haer. dłużnika własnej na 16 marca, 20 kwietnia i 30 maja 1883, każdym razem o 10 godzinie przed południem, tudzież że dla wierzycieli hipotecznych kuratorem Samuel Gottesman ustanowionym zossał.

Cena wywołania wynosi 400 zł. w. a. wadyum 40 zł. w. a.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów, 30 października 1882.

L. 7594. (1107 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia, że w dniach 23go kwietnia, 21go maja, 18go czerwca 1883, zawsze o godzinie 10tej przed południem, odbędzie publiczną licytacyę realności pod l. k. 73 w Dąbrówkach położonej, l. w. h. 149 objętej, Franciszka Kozdronia własnej, a to dla zaspokojenia pretensyi nie objętej masy spadkowej Reisli z Mondów Schmidowej pto 104 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 375 zł. wadyum 37 zł. 50 ct.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Łańcut, 6go listopada 1882.

L. 13220. (972 3—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Emila Zollnera w kwocie 190 złr. w. a. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 11 w Przemyślu na Podgórzu położonej wedle dom IV. pag. 126 n. 16 haer. dłużnika Leiby Reppera własnej w dniu 12 marca 1883, w dniu 13 kwietnia 1883 i w dniu 11 maja 1883 zawsze o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie w biurze nr. 1 odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość przy egzekucyjnem oszacowaniu obliczona w kwocie 12.325 złr. 72 ct.

Zakład wynosi kwotę 1.333 złr. w. a.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i akt oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających, obie strony, c. k. Prokuratoryę Skarbu c. k. główny urząd podatkowy w Przemyślu, nieznanych z życia i miejsca pobytu właścicieli a względnie zastępców mas depozytowych na tej realności w pozycyi dom. III pag. 25 n 2 ust. 1, 8, 11, 12, 15 22, 29, 30 zahipotekowanych, a mianowicie mas depozytowych Borkowskiego, Teodora Kociszowskiego i Komarzyńskiego Leizorowicza, Szmula Szwebera, Michała Janowskiego, Szyji Szpatza i masy rozciorowej Zappego tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby prawo zastawu dlaswych wierzytelności na tej realności po dzień 9go listopada 1882 uzyskali, jakoteż tych wierzycieli hipotecznych tej realności, którymby uchwała licytacyjna z jakiejkolwiek przyczyny doręczoną nie została, przez edykta i równocześnie ustanowionego kuratora pana adw. dr. Tarnawskiego.

C. k. sąd obwodowy.

Przemyśl, 20 grudnia 1882.

L. 5417. (1145 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Pinkasa Schechnera przeciw Mojżeszowi Wachstein pto 50 zł., 25 zł 2 zł. 70 ct. i 100 zł. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 9 w Tłustem położona, dłużnika Mojżesza Wachsteina własna, korpusu tabularnego nie stanowiąca w 3 terminach a mianowicie: dnia 1 marca 1883 ewentualnie 29 marca 1883 i 26 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana w zabudowaniu tut. sądu a to pod następującemi warunkami:

1) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 2900 zł. w drodze sądowej detaksacyi wypośrodkowana.

2) Chęć kupienia majacy obowiązany jest 10 prc. ceny wywoławczej t. j sumę 290 zł. jako zadatek do rąk komisyi licytacyjnej złożyć a to w gotówce lub obligacyach publicznych wedle ostatniego kursu lub też w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności wedle nominalnej wartości. Zadatek ten najwięcej ofiarującemu zatrzymany innym zaś po odbytej licytacyi zwrócony zostanie.

3) Nabywca obowiązany będzie całą cenę kupna, wliczając wadyum w gotówce złożone w przeciągu dni 30 od dnia prawomocności uchwały akt licytacyjny zatwierdzający w całości lub też wedle zwartego warunku licytacyjnego dozwolone przy hipotece pozostawienie kwot ciężących na sprzedać się mającej realności wykazać.

4) Nabywca obowiązany jest sumy na nabytej realności pod l. 9 w Tłustem położonej, ciężące w miarę ofiarowanej ceny kupna na siebie przyjąć, w razie gdyby który z wierzycieli na tej realności zabezpieczony wypłatę przed prawnym lub umówionym terminie przyjąć nie chciał.

5) Powyższe trzy termina licytacyjne wyznacza się z tem dołożeniem, że na publiczny przetarg wystawiona realność pod l. 9 na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na trzecim terminie i poniżej takowej, jednak tylko za taką cenę sprzedaną będzie któraby na zaspokojenie pretensyi, dla których wierzyciele prawa zastawu uzyskali, wystarczyła.

6) Skoro najwięcej ofiarujący powyższym warunkom w zupełności zadość uczynił, natenczas zostanie tenże na swoje żądanie w fizyczne posiadanie nabytej realności pod l. 9 wprowadzony, temuż dekret własności wydany, ciężary zaś na tej realności zapisane na cenę kupna przeniesione zostaną.

7) Należytość za przeniesienie własności na osobę nabywcy ten z własnego zaspokoić winien, który też od dnia objęcia fizycznego posiadania opłacać będzie wszelkie podatki publiczne, gminne i inne ciężary.

8) Gdyby nabywca, któremukolwiek z niniejszych warunków zadość nie uczynił, wtedy ta realność pod l. 9 na koszt i odpowiedzialność niedotrzymującego nabywcy na jednym terminie tylko sprzedaną zostanie. Wadyum zaś na rzecz wierzycieli prawem zastawu na tejże realności zabezpieczonych przepada.

Akt oszacowania i opisania sprzedać się mającej realności mogą być w tusądowej registraturze przejrzane, zaś co do podatków potrzebne wyjaśnienia w tutejszej zwierzchności gminnej i w urzędzie podatkowym w Zaleszczykach zasięgnięte.

C. k. Sąd powiatowy

Tłuste, dnia 31 grudnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 33242. (386 2—3)
C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tutejszo-sądowego z dnia 28 września 1881 do l. 25426 otwarto nowe księgi gruntowe.

I Dla majętności tabularnych:

1. Zaszkowice I część
2. Zaszkowice II część
3. Zaszkowice III część (majętności 1, 2, 3, są położone w gminie Zaszkowice.
4. Zawidowice
5. Stawczany
6. Zuszyce czyli Szuszyce wraz z gruntami w Stromnie
7. Haliczanów
8. Powitno w okręgu c. k. sądu powiatowego w Gródku.
9. Załuże
10. Malczyce w okręgu c. k. sądu powiatowego Janów-Zalesie.
11. Kobylnica ruska z kolonią Felbach w okręgu c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie.
12. Hujcze w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rawie.
13. Byszów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sokalu
14. Chrusne stare z kolonią Chrusno nowe
15. Nowosiołki
16. Rakowiec połowa „Młynowce“ zwaną
17. Rakowiec część (majętności tabularne 16, 17, położone w gminie Rakowiec.
18. Glinna
19. Nagorzany z przyległością Węglarzysko
20. Porszna
21. Nawarya
22. Polanka
23. Szczerzec z przyległościami Zagródki i Rosenberg w okręgu c. k. sądu powiatowego w Szczercu.
24. Wierzbica połowa Isza
25. Wierzbica połowa IIga
26. Wulka Wierzbicka połowa Isza
27. Wulka Wierzbicka połowa IIga (majętności 24, 25, 26, 27 położone w gminie Wierzbica z miejscowością Wulka) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Uhnowie.
28. Podciemno w okręgu c. k. sądu powiatowego w Winnikach.
29. Wiązowa
30. Winniki
31. Winniki żółkiewskie (majętności 30, 31 położone w gminie Winniki koło Żółkwi w okręgu c. k. sądu powiatowego w Żółkwi.
32. Leszczków w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bełzie.
33. Kosów (Isza połowa miasto Dom. 23 pag 343
34. Kosów (IIga połowa miasto Dom. 66 pag 307 (majętności 33, 34 położone w gminie Kosów miasteczko) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kosowie.
35. Rybno w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kutach.
36 Kniaże
37. Orelec czyli Horelec (własność Bogdana Zadurowicza) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Śniatynie.
38 Bircza stara w okręgu c. k. sądu powiatowego w Birczy.
39. Kramaszówka
40. Kruhel Pełkiński
41. Kruhel Pawłosiowski w okręgu c. k. sądu powiatowego w Jarosławiu.
42. Hodynie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mościskach.
43. Rozubowice
44. Sierakosce
45. Iwaszkowce (majętności 44, 45 są położone w gminie Sierakosce
46. Koniusza w okręgu c k. sądu powiatowego w Niżankowicach.
47. Dunkowiczki
48. Barycz
49. Bełwin
50. Łętownia w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Przemyślu.
51. Zarszyn i Przedmieście Zarszyńskie czyli posada Zarszyńska
52. Strachocin
53. Olchowie
54. Hołuczków
55. Tyrawa solna w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sanoku.
56. Uście przyległość do Drohowyża
57. Weryń przyległość do Mikołajowa w okręgu c k. sądu powiatowego w Mikołajowie.
58. Kropiwniki czyli Kropielniki Dom. 116 pag. 25
59. Austerya w Kropielnikach Dom. 499 pag. 542 (majętności 58, 59 położone są w gminie Kropielniki)
60. Odwisznia czyli Hodwisznia w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rudkach.
61. Czyszki czyli Czyżki w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d w Samborze.
62. Dołhołuka Dom. 44 pag. 347
63. Dołhołuka część Dom. 62 pag. 447
64. Błonie albo Błonia Dom. 44 pag. 348 (majętności 62, 63, 64 położone w gminie Dołhołuka)
65 Siemiginów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Stryju.
66 Wojniłów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Wojniłowie.
67. Hryniówka
68. Sadzawa w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bohorodczanach.
69. Rukomysz pierwsza połowa czyli Rukomysz dolny
70. Rukomysz druga połowa czyli Rukomysz górny (majętności 69, 70, położone są w gminie Rukomysz)
71. Przewłoka
72. Trybuchowce
73. Antonówka (majętności 72, 73 położone w gminie Trybuchowce z Antonówką) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Buczaczu.
74 Kozina
75. Perłowce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Haliczu.
76. Miłowanie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy.
77. Ostapie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Grzymałowie.
78. Kurowic część czyli połowa Eustachego Szumańskiego (majętność ta położona w gminie Kurowic) w okręgu c. k. sądu powiatowego m d. w Tarnopolu.
79. Repechów
80. Trybuchowce
81. Kołohury
82. Budków
83. Pietniczany i Mühlbach
84. Chodorkowce w okręgu c. k sądu powiatowego w Bóbrce.
85. Horodyszcze
86. Złoczówka
87 Plaucza mała w okręgu c. k sądu powiatowego w Kozowej.
88. Raziniów i Łabacz czyli Łabaciec w okręgu c. k. sądu powiatowego w Olesku.
89. Uhorce czyli Uhorce w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Złoczowie.

II. Dla mniejszych posiadłości w gminach katastralnych.

1. Zaszkowice
2. Zawidowice z kolonią Neuhof
3. Stronna
4. Stawczany
5. Zuszyce czyli Suszyce
6. Haliczanów
7. Powitno w okręgu c. k. sądu powiatowego w Gródku.
8. Załuże
9. Małczyce w okręgu c. k. sądu powiatowego Janow-Zalesie.
10. Krowica-Sama
11. Kobylnica ruska z kolonią Felbach w okręgu c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie
12. Hujcze w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rawie.
13. Chrusne stare z kolonią Chrusno nowe
14. Nowosiółki
15. Rakowiec
16. Glinna
17. Nagorzany
18. Porszna
19. Nawarya
20. Polanka
21. Szczerzec z kolonią Rosenberg i miejscowością Zagódki w okręgu c. k. sądu powiatowego w Szczercu.
22. Tarnoszyn
23. Wierzbica z miejscowością Wulka w okręgu c k. sądu powiatowego w Uhnowie.
24. Winniki w okręgu c. k sądu powiatowego w Żółkwi.
25 Leszczków w okręgu c. k sądu powiatowego w Bełzie.
26. Kosów miasteczko w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kosowie.
27. Słobódka
28. Rybno w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kutach.
29. Bircza stara w okręgu c. k sądu powiatowego w Birczy.
30. Kramarzówka
31. Kruhel Pełkiński
32. Kruhel Pawłosiowski w okręgu c. k. sądu powiatowego w Jarosławiu
33. Hodynie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mościskach,
34. Sierakosce
35. Koniusza w okręgu c. k. sądu powiatowego w Niżankowicach.
36 Barycz
37. Bełwin
38. Łętownia w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Przemyślu.
39. Strachocina
40. Olchowie
41. Hołuczków
42. Tyrawa solna w okręgu c. k sądu powiatowego w Sanoku
43. Uście
44. Weryń w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mikołajowie.
45. Kropielniki
46 Hodwisznia z miejscowością Zgoda w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rudkach.
47. Czyszki w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Samborze.
48 Dołhołuka
49. Siemiginów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Stryju
50 Wojniłów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Wojniłowie.
51. Hryniówka
52. Sadzawa w okręgu c k. sądu powiatowego w Bohorodczanach.
53. Rukomysz
54. Przewłoka
55. Trybuchowce z Antonówką w okręgu c. k. sądu powiatowego w Buczaczu.
56. Kozina
57. Perłowce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Haliczu.
58. Kołodziejówka w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d. w Stanisławowie.
59. Bortniki w okręgu c. k sądu powiatowego w Tłumaczu.
60. Miłowanie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy.
61 Ostapie w okręgu c. k sądu powiatowego w Grzymałowie.
62. Repechów
63. Trybuchwce
64. Kołochury
65. Rudków
66. Pietniczany z kolonią Mühlbach
67. Chodorkowce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Bóbrce
68 Horodyszcze
69. Złoczówka
70. Plaucza mała w okęgu c. k, sądu powiatowego w Kozowej.
71. Raźniów z miejscowościami Łabacz i Wellin w okręgu c. k. sądu powiatowego w Olesku.
72. Uhorce w okręgu c k. sądu powiatowego m. d. w Złoczowie.

i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia spraw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 grudnia 1882 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b. ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 września 1883 a to, co do majętności tabularnych pod I 1 89 do przynależnych c k. sądów kollegialnych, zaś co do posiadłości pod II 1 72 wyszczególnionych do dotyczących c k. sądów powiatowych, zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych. Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Zarazem prostuje się ogłoszony tus. uchwałą z dnia 30 października 1882 do l. 24247 edykt II, o ile odnosi się on do uwidocznionej tam pod poz 37 majętności tabularnej „Pieniawka“ nazwanej w gminie Miłoszowice, powiatu sądowego szczerzeckiego położonej w ten sposób, że majętność ta tabularna zowie się nie „Pieniawka“ lecz „Wieniawka“,

Lwów, dnia 30 grudnia 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 3263. (957 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzostku podaje do wiadomości, że Antoni Orlof umarł 18 marca 1862 r. w Dembowy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu Michała Orlofa i Magdaleny Niemiec do spadku powołanych sądowi znane nie jest, przeto tychże wzywa się, aby do objęcia spadku w przeciągu jednego roku, licząc od daty poniżej wyrażonej, albo osobiście, albo przez pełnomocnika się zgłosili, bowiem po bezskutecznym upływie tego terminu, spadek z zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nich kuratorem dr. Ludwikiem Midowiczem przeprowadzony i przyznany zostanie.

Brzostek, 11 września 1882.

Z c. k. sądu powiatowego.

L. 2436. (926 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiole ogłasza, że ma w przechowaniu kwotę dziesięć (10) złr. w. a., uzyskaną ze sprzedaży pary chłopskich butów, pary strzemion, parcianych lejc, rzemyka, mosiężnego słoika, żelaziwa, chusteczek jedwabnych i wełnianych i popsutej strzelby, które rzeczy pozostały z niewiadomych spraw karnych.

Wzywa się niewiadomych właścicieli tych rzeczy, względnie pieniędzy, by swe prawa własności do roku od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego edyktu w tutejszym sądzie zgłosili, inaczej po upływie tego terminu, wyżej wymienione pieniędze odesłane zostaną do kasy rządowej w Zbarażu na rzecz skarbu państwa.

Nowesioło, 30 grudnia 1882.

L. 52698. (1137 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem, iż wskutek podania Szymona Sliwińskiego de praes. 30 maja 1882 l. 27863 uchwałą z dnia 2go grudnia 1882 l. 52698 intabulacyę:

a) Wojciecha Sliwińskiego za właściciela połowy praw własności połowy realności dom. 31 pag. 475 n. 1 i 3 haer. na rzecz Matyasza Sliwińskiego prenotowanych;

b) Maryannę ze Sliwińskich Krulik, Szymona Sliwińskiego, Rozalię Sliwińską i Michała Sliwińskiego za właściciela w równych częściach praw własności do połowy realności wedle ustępu a) na imię Wojciecha Sliwińskiego intabulować się mających;

c) Szymona Sliwińskiego za właściciela praw własności ustępu b) na rzecz Maryanny z Sliwińskich Krulik, Rozalii Sliwińskiej i Michała Sliwińskiego intabulować się mających zaś;

a) Wojciecha Sliwińskiego za właściciela w jednej czwartej części z połowy realności pod l 96$^1/_4$ we Lwowie dom. 31 pag 475 n. 2 haer. na imię Barbary 1 małż Sliwińskiej 2 małż. Begińskiej zapisanej;

b) Maryannę z Sliwińskich Krulik, Szymona Sliwińskiego, Rozalię Sliwińską i Michała Sliwińskiego za właścicieli w równych częściach $^1/_4$ części z połowy realności pod l 96$^1/_4$ wedle poprzedniego ustępu a) na imię Wojciecha Sliwińskiego intabulować się mającej i

c) Szymona Sliwińskiego za właściciela części realności pod l. 66$^1/_4$ wedle poprzedzającego ustępu ad b) na imię Maryanny ze Sliwińskich Krulik, Rozalii Sliwińskiej, Michała Sliwińskiego intabulować się mających dozwolono

Gdy miejsce pobytu Rozalii z Sliwińskich Wyszkowskiej, Elżbiety z Begińskich Tenderowicz i Rozalii z Sliwińskich Olszewskiej nie jest wiadome, przeto ustanawia się dla nich p. adw. dr. Gajewskiego ze substytucyą adw. dr. Dulęby kuratorem i doręcza się jemu uchwałę tabularną z dnia 2 grudnia 1882 l. 52698 dla wymienionych osób wygotowaną.

Lwów, dnia 2go grudnia 1882.

L. 334. (1144 1—3)

Wojciech Kasza, syn Bartłomieja i Agaty małżonków Kaszów, wydalił się przed 30 laty (kilka miesięcy po śmierci matki swojej Agaty z Liberaków Kaszowej 2go Juraszowej) z miejsca urodzenia swego Frysztak.

Od tego czasu do Frysztaku nie powrócił.

Przez ten czas ze strony jego familii wielokrotnie tak w dawniejszych jak i w nowszych czasach kroki w celu dowiedzenia się, czy Wojciech Kasza jeszcze żyje i gdzie przebywa, bezskutecznie przedsięwzięte zostały.

Wzywa się wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach jego śmierci jaką wiadomość mieli, aby sądowi tutejszemu, lub ustanowionemu za zmarłego uznać się mającego Wojciecha Kaszy kuratorowi notaryuszowi Pawlikowskiemu o tem i to w przeciągu roku donieśli.

Wojciecha Kaszę wzywa się, aby się tem pewniej w tym czasie zgłosił, lub też sąd o swoim życiu uwiadomił, gdyż w przeciwnym raziu uznanie go za zmarłego nastąpi.

Frysztak, 31 stycznia 1883

L. 1468. (1187 1—3)

Podaje się do wiadomości, że dla niewiadomego z miejsca pobytu i życia Schmiela Rotmana w sprawie c. k. Prokuratoryi Skarbu imieniem funduszu indemnizacyjnego ustanawia się kuratorem Kalmana Bergnera z Tyśmienicy i temuż tu sądowa uchwała z dnia 30 grudnia 1879 l. 8450 dla Schmila Rotmana przeznaczona się doręcza

Wzywa się zatem Schmiela Rotmana, by miejsce pobytu sądowi wskazał, lub się sam zastępował lub innego zastępcę wybrał, inaczej z zaniedbania tych wymogów wynikłe złe skutki sam sobie przypisać będzie winien.

Z c. k sądu powiatowego

Tyśmienica, 30 listopada 1882.

L. 335. (1218 1—3)

C. k sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Józefa Buchowieckiego, z miejsca pobytu niewiadomego, że z przyczyny wniesionej przeciw niemu przez Jana Buchowieckiego pod dniem 16 listopada 1882 do l. 9674 prośby o dozwolenie publicznej sprzedaży ruchomości celem wydobycia sumy 7500 zł. w. a. z pn. u niego zagrabionych, i oszacowanych, kuratorem dlań tutejszy adwokat dr. Mijakowski z zastępstwem przez adwokata dra Billeta ustanowionym został, że przeto jego rzeczą będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów, dnia 27 stycznia 1883.

L. 11856. (1355 1—3)

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23 lutego 1883 do l. 11856 ex 1883 względem powołania 4tej klasy popisowej do głównego poboru wojskowego w roku 1883 w Galicyi.

C. k. Ministerstwo obrony krajowej zarządziło w porozumieniu z c. k. Ministerstwem wojny reskryptem z dnia 18 lutego 1883 l. 2401/II A na podstawie §. 32 noweli do ustawy wojskowej z dnia 2 październik 1882 (Dz. u. p. Nr. 153) powołanie popisowych urodzonych w 1860 roku w 4tej klasie wieku do głównego poboru wojskowego w 1883 r. w Galicyi

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 23 lutego 1883.

Kundmachung

der k. k. Statthalterei vom 23 Februar 1883, Zahl 11856 betreffend die Einberufung der vierten Altersklasse zur regelmässigen Stellung im Jahre 1883 in Galizien.

Das k. k. Ministerium der Landesvertheidigung hat im Einvernehmen mit k. k. Kriegsministerium mit dem Erlaſſe vom 18 Februar 1883 Zhl 2401 (II A auf Grund des § 32 der Novelle zum Wehrgesetze vom 2 Oktober 1882 (R. G. Bl. Nr. 153) die Einberufung der im Jahre 1860 geborenen Stellungspflichtiger in der vierten Altersklasse zur regelmässigen Stellung im Jahre 1883 in Galizien angeordnet

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniſſ gebracht wird.

Von der k. k Statthalterei

Lemberg, am 23 Februar 1883.

ОБВѢЩЕНЄ

ц. к. Намѣстництва съ дня 23 лютого 1883 г. ч. 11856 взглядомъ покликаня 4той клясы попис᷊овой до головной бранки войсковой въ р. 1883 въ Галиціи

Ц. к. Министерство краевой обороны въ порозумѣню съ ц. к. Министерствомъ войны зарядило рескриптомъ съ дня 18 лютого 1883 Ч. 2401/II А на подставѣ § 32 новелѣ до оуставы войсковой съ дня 2 жовтня 1882 (Вѣст. зак. держ. Ч. 153) покликане попис᷊овыхъ оуродженихъ въ 1860 роцѣ въ 4той класѣ лѣтъ до головной бранки войсковой 1883 р. въ Галиціи

Тое подаеся до общой вѣдомости.

Во Львовѣ, 23 лютого 1883.

L 52913. (7306 7—8)

Od dnia 1go stycznia 1883 będą zaprowadzone zmienione znaczki stemplowe (marki) wszystkich kategoryj z jednym wyjątkiem znaczków stemplowych do gazet po 1 i 2 centów a mianowicie znaczki stemplowe po $^1/_2$ ct., 1 ct., 2 ct., 3 ct., 4 ct., 5 ct., 7 ct., 10 ct., 12 ct., 15 ct., 25 ct., 36 ct., 50 ct., 60 ct, 75 ct. i 90 ct, tudzież po 1 złr.. 2 złr., 2 złr. 50 ct, 3 zł., 4 zł., 5 zł, 6 zł.. 7 zł. 10 zł, 12 zł., 15 zł i 20 zł. nadto znaczki stemplowe do kalendarzy po 6 ct.

Teraźniejsze marki stemplowe wszystkich powyżej poszczególnionych kategoryj wyjdą z dniem 31 stycznia 1883 całkiem z używania.

Użycie więc tych znaczków stemplowych po dniu 31 stycznia 1883 równać się będzie zupełnemu niestemplowaniu i pociągnie za sobą takie prawne skutki, jakie według ustaw o należytościach połączone są z nie stemplowaniem.

Od dnia 1 lutego do 30 kwietnia 1883 włącznie, będą urzędowe magazyny stemplowe wymieniać bezpłatnie wyszłe z używania a nie zużyte marki stemplowe na nowe marki, z zachowaniem istniejących w tej mierze przepisów.

Po dniu 30 kwietnia 1883 nie ma miejsca ani wymiana uchylonych znaczków stemplowych, ani jakiekolwiek inne wynagrodzenie za takowe.

Księgi przemysłowe i handlowe, tudzież blankiety na weksle, rachunki i t. p. na których umieszczone są dawniejsze, lecz przed 31 stycznia 1883 stosownie do przepisów urzędownie obliterowane marki stemplowe, mogą być także po dniu 31 stycznia 1883 użyte.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu

Lwów 14 października 1882.

Съ днемъ 1 Януарія 1883, будутъ отмѣнніи значки штемплевіи кождого рода съ изятіемъ значковъ штемплевыхъ до газетъ по 1 кр. и 2 кр. заведеніи, а то:

по $^1/_2$ кр., 1 кр., 2 кр., 3 кр., 4 кр., 5 кр., 7 кр., 10 кр., 12 кр., 15 кр., 25 кр., 36 кр., 50 кр., 60 кр., 75 кр. и 90 кр., дальше по 1 злр., 2 злр., 2 злр. 50 кр., 3 злр., 4 злр., 5 злр., 6 злр., 7 злр., 10 злр., 12 злр., 15 злр. и 20 злр., наконецъ значки штемплевій до календарôвъ по 6 кр.

Значки штемплевіи кождого выжше наведенного рода, которіи теперь оуживаютъ ся, маютъ съ кôнцемъ Януарія 1883 года съ всемъ выйти съ оупотребленія.

Протое оуживане дотеперѣшнихъ значкôвъ штемплевыхъ по 31 Януаря 1883 года оуважати ся буде яко неисполненіе закономъ опредѣленой обовязаности штемплевой и потягне за собою такіи правніи послѣдствія, якіи пôсля закона о належитостяхъ суть за неостемпльоване опредѣленіи.

Съ днемъ 1 Февруарія до включно 30 Цвѣтня 1883 будутъ оурядови магазины штемплевіи при захованю законныхъ опредѣленій и приписôвъ, дотеперѣшніи значки штемплевіи безплатно на новіи перемѣнювати.

По 30 Цвѣтня 1883, не будутъ бôльше зъ обѣгу взятіи значки штемплевіи вымѣняніи анѣ винадгородженій.

Книги промисловіи и торговельніи тоже бланкети вексловіи, рахунки и проч. на которыхъ суть оумѣщеніи давнійшіи, однакже передъ 31 Януарія 1883 по приписамъ оурядово перепечатаніи значки штемплевіи, могутъ бути и по 31 Януарю 1883 года оупотребленіи.

Зъ ц. к. краевой Дирекціи Скарбовой

Львôвъ, дня 14 Октобря 1882.

Vom 1 Jänner 1883 an werden geänderte Stempelmarken aller Kathegorien mit alleiniger Ausnahme der Zeitungsſtempelmarken zu 1 kr. und 2 kr. in den Verſchleiß geſezt, und zwar Stempelmarken zu:

$^1/_2$ kr., 1 kr., 2 kr. 3 kr., 4 kr., 5 kr, 7 kr., 10 kr., 12 kr., 15 kr, 25 kr., 36 kr., 50 kr, 60 kr, 75 kr., und 90 kr., dann zu 1 fl., 2 fl., 2 fl, 50 kr, 3 fl., 4 fl., 5 fl., 6 fl., 7 fl, 10 fl, 12 fl, 15 fl, und 20 fl., endlich Calender-Stempelmarken zu 6 kr.

Die gegenwärtig im Verſchleiße befindlichen Stempelmarken aller vorangeführten Kathegorien, werden mit 31 Jänner 1883 gänztlich außer Gebrauch geſetzt.

Die Verwendung der, außer Gebrauch geſetzten Stempelmarken nach dem 31 Jänner 1883 iſt daher der Nichterfüllung der geſetzlichen Stempelpflicht gleich zu halten und zieht die, auf Grund der Gebührengeſetze damit verbundenen nachtheiligen Folgen nach ſich.

Die außer Gebrauch geſetzten unverwendet gebliebenen Stempelmarken werden unter Beobachtung der geſetzlichen Beſtimmungen und Vorſchriften vom 1 Februar bis einſchlüßlich 30 April 1883 bei den Stempelmagazinsämtern gegen neue Stempelmarken unentgeltlich umgewechſelt

Nach dem 30 April 1883 findet weder die Umwechſlung, noch eine Vergütung bezüglich der aus dem Verſchleiße gezogenen Stempelmarken ſtatt.

Gewerbs- und Handelsbücher, dann Blanquette von Wechſeln, Rechnungen und dergl. auf denen ältere Stempelmarken durch vorſchriftsmäßige, vor dem 31 Jänner 1883 erfolgte ämtliche Uiberſtempelung zur Verwendung gelangt ſind, können auch nach dem 31 Jänner 1883 unbeanſtändet in Gebrauch genommen werden

K. k. Finanz-Landes-Direction

Lemberg, am 14 Oktober 1882.

Doniesienia prywatne.

L 20127. (1356 1—2)

Ogłoszenie licytacyi.

Dnia 13 marca 1883, we wtorek, odbędzie się w IIIcim departamencie Magistratu o godzinie 12tej w południe publiczna licytacya ofertowa celem oddania w przedsiębiorstwo oświetlenia naftą przedmieść miasta Lwowa na lat 3 a to od 1 czerwca 1883 do 31 maja 1886.

Wadyum 800 zł. względnie 700 zł. jeżeli oferta opiewa na oświetlenie jednego przedmieścia. Bliższe warunki w III departamencie Magistratu.

Magistrat król. stoł miasta.

We Lwowie, dnia 22 lutego 1883.

(1363)

Zaproszenie.

Na mocy §. 38 statutów, zapraszamy szanownych członków

na drugie Walne Zgromadzenie

Członków

Towarzystwa Eskontowego i Zaliczkowego we Lwowie,

Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką na dzień **13go marca 1883** b. r. na godzinę 5. po południu, we własnym lokalu pod l. 33 ul. Karola Ludwika.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1882.
2. Przedłożenie bilansu i zamknięcie rachunków za rok 1882.
3. Sprawozdanie komisyi kontrolującej i wniosek Rady zawiadowczej o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
4. Podział czystego zysku.
5. Wybór uzupełniający trzech członków Rady nadzorczej (§. 24 i 48 statutu).
6. Wybór dwóch zastępców członków Dyrekcyi (§. 4 statutu).
7. Wniosek Rady zawiadowczej względem zmiany §§. 1, 4, 7, 8, 13, 15, 17. 18. 19, 20, 22, 23, 31, 48 i 77 statutu.
8. Wnioski członków i Rady zawiadowczej.

Lwów, dnia 27 lutego 1883.

Rada zawiadowcza Towarzystwa Eskontowego i Zaliczkowego we Lwowie, Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Oswald Zacia Prezes. **Eliasz Herscheles** Sekretarz.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki pa... ...